Digitales Brandenburg

hosted by Universitätsbibliothek Potsdam

Arba'ah ha-turim

Țur Even ha-'ezer - hu ha-țur ha-4. me-arba'ah ha-țurim

Yaʻakov ben Asher רשא ןב בקעי

Vin, 5573 = 1813

צ

urn:nbn:de:kobv:517-vlib-8679

או ליד שלוחו כדפרישי לעיל ויורש כל נכסיה

הרא"ם בסוף כלל כ"ד על דמובן שחלה נכסיו והמח הדקש לבחו לנדומהם בתכמי שמס חמות הודם נישומין שישמר הקרקע להקדם וחלחה חולי מוח וכדי להפקיע הקרקע מיד הקדם הלכן קרוביה והושיבוה במטה בחלייה ועשוז' ברכוק כדי שיירשנה ונחה מהחוני זה ולא קרב אליה הורני אם יירשנה וגראה דלא משום

דלם היתה דמוים לביחה דהוה כנכנסה שנותנין על הקב'ולחספידה אפו'עני שבישראל לא יפחות לח משני חלילין ומקונגת אחת ועשיר הכל לפי כבודה ואם היה לחופה ופירסה כדה ועוד דתי להאי דחתרינן בעלתה כוח עשם שלה כהונן וכו' והשיב כר דחין בחותה חופה כנו'חדם כמ"ם כיון שלח היחה דחויה לציחה ועוד דמזליכן בחר דעת רמובן ברלם לעבות טוב' לנשמחו ליחכו להקדש ולח שירפוקן יורפין רק פיירו כדי שחנשל בו בתו וכ"ם שלח הים בדעתו שיבום לידי נכרי לידי סערווה הלכך חומדנם דמוכח וההרקע כום כקדם עכ"ל: ביי שחמר נכסי לפנו ומחריו ליורשי הי"ל דה"ה ליורשין יורפי ואם הי'נו בת וכו'עד ובע'הבת יור'מבואר בנוו' פ' יש נוחלין (דקכה) גבי הכוח דחמ' נכסי לסבחם ובהד' לידחמי: בחב סרסב"ח בחסו' נרסי' בפ'י"ל חמר רב פפח אין סבכור נופל בחלום ואין סבעל נופל ברלוי כבמוחזק וליכ' מדבות' דסברי כיון דסלגינסו ולא אמר אין סבעל והבכור כוטלין בראוי כבמוחזק ש"מ בעל מעל ברמוי דעלום וכן דעת הר"ין' מינחש ז"ל אבל ר'ח וסרי"ף אחרו שאף סבעל איט כוטל בחלום וסדיין מס שירא' בעיניו יעשם ובאמת כי רובן של חכמי הדורות הסכיווו שלין הבעל נוטל במלוה דראוי הוים אפי' לנבי בעל ומי' מסחברם דוקם בחלום פנמל'לה בירוש' נוח"כ בחלו שנששי 'חחעו' ששיירה לעלמה וכ' לה בעודה ארוסה דין ודברי' אין לי בסן וא"כ לאח 'נשיחי' ובטקנו מידו כא לאו ככי כרי זכה הבעל באוחן סמען' כדין נכסי תלוג וא"א לה לכפקע ממכו דלא ברצ מלוחה ממכירת' שהנעל מוצי' מיד סלקוחות ועוד מסתבדם סחפי היו לה מעות קודם שנחמרם' ושיירהם לעלמה בפי' עד שלא התחרק שלא יכא לבעל בהן כלום לא עשחה כלו 'דמיד זכה

רו זו ש בילם בעוד ארוס'דין ודברי איןלי בהם דאיו לא מברחת למ'לי וכן בע'חה דאוקימלי ב'לם בעוד ארוס'דין ודברי איןלי בהם דאיו לא מברחת למ'לי וכן בע'חה דאוקימלי בכוחב לה בעודה ארום' דין ודברי אין לו על שדה זו וגם' בן סודר דאוחיות' בשנחן לה אחר ע"מ שאין לצעל רשף בהם לוקמינסו דכולהו בנכסי ששייר לעלמ' שזה היה יות' קרוצ'ותלוי ד ותלום שים לכחלל הבעל ב"ש חם הלוית לו קוד' שנשחת שהרי זכה בהן מחחלה כדין נכסי מלוגוחפי דשיירה לעלמ' מעיהר' לפי מה החמרנו וחפי'כ' לה דין ודברים אין לי בכם אפ"ה הבעל יורש מחלי אוה 'מלוה לפי שאחרו בפר' י'נ נבי בכור שמינו נוט' בחלר' ובחלר' שעחו פלבי יש גודקין שם כן ולות' שהחלוה שעם סבן כבכור כלות' שסלוסו חביו מספק' לן חם כיח עוחוקת חללו חו לח וכיון שכן מספיק' חולקי' וכוטל באות' מלוה מחלים הבכור ל כדין ממון המוטל בספק ואם טיה לה נוסכונ" על הרק" אם הוא אחדא דלא מסלקי הבעל גועל בה לפי שהמושבול בהני אלל 'ואפי 'הבכו' מועל בה פי שני' כדאי ב' פ' א"כוכל משכנה' סחם הרי היא כאחר דלם מכלקי משום דסחם משכנת' בחה ואין קרוי אחרא דמפלקי אלא המקן שא"א ללו לסלק את המלו 'כל אושירל 'ואפי'ביומו זהבי מוכחא לי שמעתא החם עב"ל והיא בהשוצ" לפרמצ"ן פי 'ס"ב ובחשר ' להרח כח' וז"ל דעהי בלתו 'נוטה לדברי"רה ופרי"ף בנולו ' שהיא ראוי 'וגם הר"י הלוי חושם בפי' לדבריה' הלכ' לוועם ' אחר כל הרחיו' שהביא": "ב"ה וכוד נחואר גדוברוברא"ם וסרם"ני שאין נכנו זם מה שכניים מנכם מלוג ומספור ייטו: ברוב הרת"צ' הכוש' חפה שהים מסור לן וכן עד חם"ב חות' החב שחסן בנפוחי' בפכ"ב עכ"ח וכ' ס"ם הנוש חשם שהי חקור לו וכו עפר בחום' פ"בדיבעו וכן הנושם את הקטל וכו" זה מבוח בהדצ' מקומו 'ונקבחר בה'ציבמו' פ' צ"פדקטל' שלא מיאנ' ומהם בעל' יודש' אבל הפקח וכן 'זה למד רבי' ממ"ש שאין לה כתוב' כמ' פי"ז וכבם שמין לה כתוצ' ממנו כך אינו יורש' והיא אינה בח דע' שתוכל לוכות לו" וכחרם שנש' וכו' זה לא תלאחי תצוא' אצל דצרי טעם הס כיון שהיא בת דע' ובהשבו' כחו' שתע"ע שכיח בה דע' ונשחת לו חינו יורש' שונה שבידה זכחה לו ונה שלחר וניק' לא זכח' לו ע"כ: קטל שנחקדם' מ' כאים מקדם לחקדם לדעה אפים וכו' וססה דבי' ספ"ז מה"ח כדברי דב הוכח וכ"ם לענין ממון ירום' שהעמד ממון על חזקתו וכו כ' דבי צין בתכיו עכ"ל כ"ם ז"ל": "ב"ה ליהרמנ"ם כיה מסי וחמות נוי כה המי הסקח יולם אם אשם החדשם באפי נודפחה אחר טובלה אינו זורבהור"ע נעול בובא פסני באינם לרוכם מיאון פיני מל המני התוכם בכיר של בר.ב ברשב"ם חפי' משחן נשוחם שביח עמו בקטים זכחן עיניו לגדש זמח ' חינו יודשם ול"כלח"ח בר"ח ז"ל שחין בירושם נפקעת חלח בברושין געורי' לבל ודאי אדוסחו וכו' צפ' מי שמה אמ' דב יכודה א' דב מעם' צאדם ל שחודו לו חשקו חותרנו' כים זנכנס חחדים לחודבה לבודה' נפל עליה חודבם לעקם אמרן חכעי' כואיל זלא נכנס אהרים אלא לבודקם עקם אינו יודפי' ופרשב"ם דס"ג סוחיל ונכנס חחדים לבודה' בנשוחם נויירי דכיון שסים בדעחו לגרשם אף 'מולפל' צעלת מום ובחוך כך מתה קודם שנתפייכו לינו זוכ' בירושה ומהכם

(ו) יות יופסי כל המדינה ותפי על שבישרתל לת ימחתו לו משלי חלילין ומקוננות תם הים עשיר. נכל לפי כבודו ואם סים כבודם יוחר מכבודו קוברין אוקם לפי כבודם שפאש' עולם עם בעל 'וחינס יורד' אפי 'לאחר ונחס וכ' ס"ס כ' רבי בדרך כל הוודינ' לו' שאם נהגו בני הנודינה שלא להספיד אינו מספיד וכן מצואר בירושל" לא דנה לקברה ועמר א"

וקברה ב"ד מוליחין מתכו וכוחכן לזה כ"כ פינ סרתב"ס בפי"דוכתב ס"סירושלתי במי לם ם רלם סבעל לקבר' כחב קובר' ומולים ממכן מדרכי לרפום החדם ניתוהדים בדין ח"ר חבי לא לתרו שלם החב בין אחר יאי פלא הי קינן נובה ב' יומי אחר בין חד בין אחר כבודוגדול מכבוד צריך לעשו לפי כבודו ואפ" לאחר מית עולה עמו ואינ' יורד' עמו לא רצה לקובר ועמד אחר וקבר ב"ד מוציאין מסנו ונותנים לוח ואם הלך למדינ' הים ומתה ב"ד יורדין לנכסיו סיכו גובס ר' יוסי חתר בין חב בין חחר הל בכה הי סיכו בובט ל יום חתו בין הכ בעע" החוף המין בין מתו ב ומוברין (נ)וקוברין, אותה לפי כבור'בד"א בחייו אבל אלכינתו אינ מרדכי בסוף כחובות דה"ם אם סים סבע" בעיר וענד האב או אחר וקובר"(ב): ונ"ש נקברת מנכסיו אלא יורשי כתובת' חייבים בקבורתה כ' הרמב"ם כתה האלמנה יורשי הבעל הייבים כקבורתה נשבעה שבועת לאו יורין בעיר ועוד שחב שו חמר וקובד (כ). וע ש מודם בכיל וחם כלך לת"כומת צ"ד יורדין לככסיו וכו" וצינ סיינו קי ב"כ הרמצ"ם בם הרוצ"ד ורדין לככסיו וכו' שי האפם חיינת בפליחם בעום: בלא הכרז' וב'ס"ה הים בעריכ' אחר וכו' (ג) שין נמים אי תיתרא בם 'כערה: ומ"ש בלא הכרזם עונה אוניני בלא הכרזם עונה האלמנ' ואח"כ מתה יורשיה יורשי כתוכת' הן חייבין בקבורתת ע"כ יראה שחושב ליורשי הבעל יורשיה כל זכן שלא נשבעה כיון שאין יורשיה נוטלין כל זכן שלא נשבעה ולא נהירא כיון שראויין לירש אות'אילו נשבע חשיבי שפי'יורשי'וכ'כ הראב'ר: צ האיש יורש את אשתו שמתה בחייו משנמקרה לו שאורו פ' אלווכ' כזוכ' דלקבורה וחבכי בלא הכדום:

במור של המור של חלמו מול דלקבורם מובל בלם לה וכו יש מי וכו יש מי וכו ויש מי וכי בלם לה מול וכו ויש מי החל המול הבל החל וכו יש מי החל המול המול של חלם מי וכו של מול בלם למור ב לחור לב ואם למזונות כשבאין ב > לפורטן מוכרין בלם
הוא צביר ינוי אם למזונות כשבאין ב > לפורטן מוכרין בלם
הוא צביר ינוי אל שלהדתח ל' יוס כדי שלא תכעול דלת בפכי
הי זם פוד גומלי חסד המנוי לדברים כאלו וכן ראוי
מדיים אוו במין בכיולא בזם לעשות עכ"ל: וו"ש בד"א
בפסין ביים יוד בחיין אבל אלמנחן אינה נקברת עככסיו
במ"ן שב"ן במ"ן אלא יודם יכוצה אינה "בקברתה עבכסיו
במ"ן שב"ן בלא יודם בחלבת אינה בקברתה עבכסיו
במ"ל שב" ולא יודם בחלבת אינה בקברתה ואם בשבעה
ביו ובמ" הרוב" הוא בפ"ח מיידים בקברת ואם בשבעה
ביו במ"ל אוידי בעול חיידים בקבורת ואם בשבעה
ביו במ"ל אוידי בחלבתה והן מיידין בקבורתם אבל לא
שיים וארה במ"ן אינה בחלבתה ב"ל מורכ כאלמנה וכן
שלא בדון אני בקבורת אבל כא
במון אני בחובתה למנה (שם) יורקים יורנו כחובתה
באל בזון אני בקבורת הבל לא
באל ביון אני ביורם בעל וכתב כ"ם מותם כאלמנה וכן
באל בזון אני ביורם ד"ם אלמנה (שם) יורקים יורנו בקברתה
באל בונו ובה
באל ביור בה ב"ל אלמנה באלם ורקים יורנו בקברתה
באל ביור ביורם בעל בתב כ"ם מותם באלמנה וכן
באל בונו ביורם בעל ברכה ב"ל ביורם באלמנה ביורם
באל ביור ביורם בעל ברכה ב"ל ביורם באלמנה וכן
באל ביור ביורם בעל ברכה ב"ל ביורם באלמנה ביורם
באל ביורם ביורם ביורם ביורם ביורם ביורם
באל ביורם כין כנכסי מלוג בין בנכסי צאן ברז' בד"א במוחז' לה אכל בראוי לה כגון ירושה שראויה לירש (ג) ומתה בהיי מורישה אינו עומד במקומ' לירש אבל שבח נוטל במה שיורש ממנ' שהרי ברשותו השבי' ואינו יורש מלוה אשתוופי' ר"י שהלוח' מנכקי מלוג שלה בעורה תחתיו וא'א הרא"ש ז"ל כתב וראי מה שהלוחה בעורה תהתיו הוא יורש אלא איוו היא מלוה שלה שאינו יורש כגון שנתו מורישיה והיה להם מלוה ביד אחרים כשנשאה ומתה קורם שגכת' אותה אינו יורש אותה וכן אם היה לה מלוה ביד אהרים כשגשאה ומתה האשה קודם שגבתה אותה אינו יורש אות: מי שאמר נכסי לפלו' ואחריו ל ורשי קי"ל ה"ה נמי ליורשי ערשי ואם היה לו בת ומתה כחיי אותו פלו' והיה כן לכת הכן עומר כמקו' אמו לירש לפלו' אכל אם אין לכת יורש אלא כעל הפת בתן הני "ל" שלכלוכוב לבם חוקם בסתמוב וכלוב" והני בחובקם הני הנפ ד"ם חלמוב (בם) יורטים יורטי בחובקם ויונטים הנפי ובל הני חליבין בכל הייבין בהבורתה ום המשם שכפלן (ד' ממ) ויונטים וכלם מוליבים בכל מיונטים בכל מיונטים בכל מיונטים בכל מיונטים בכל מיונטים בכל מיונטים בכל שבת ויובטי בחובה בתובה בתובה מונטים בכל מיונטים בכל מיונטים בתובה אינו יורש אותו פלו׳ דהוה ליה ראוי ואם אמיימעכשיו נכסי לפלו׳ ואחריו ליורשי הוח ליה מוחזוכעל הכת יורשכ' הרמב'ם הנושא אשה שתיא אסור' לו הואיל ויש לו כה קידושין אם מתה תחתיו יורשה פירוש כנון איסורי לאוין דתפסי בה קידושין וכן חנושא יורשין כלום כמ' פי"ן שיורשי הבעל חייצי

קטנה אע"פ שאין קרוש" קרושין נמורין יורש אכל פקח שנשא הרשת ומתה לא ירשנה והחרש בקבורחם אבל בהסבו' כחוב א"ח דעת' קלישתא חזינ' סכא וכי מפני שלא נשבעים קרם ליורשי סבעל יורשי כחובת' והלח הם קונו' שכבר נפרעה ונטלה לררי והוריש' חלם ודמי יורפי כדוכיה' ול"מ שלה הוברי ' חוקה וחע"ם שלח ירשו כלו' עכ"ל ובחת' ביש לחלק בין זו שדיל' שיורשיה יורפין חוחה חלח שלח שלם כשבע' לההיח דשותרת ינם וחין בידי להכריע עכ"ל וגם הר"ן כ' דר"ם אלמנה שטעמו של הרמב"ם דיליף לה במ"כש דשומר' יבם והראב"ד השיג עליו והדין עווו ע"כ: צ האיש יודש אח חשחו שתהה בחייו תשנונסר' לו חוליד שלוחו כדפידש' לעיל בפי'כ"ן חשה שלוחה דשיר שמם רחון בשעת מיחה לחם לפ" כך וכך מולבושים ונחלכם לב בע"ל בסי כ"א חשם שלוחם גמו בחוד בערדכי ש"ש היהב ל מלחי כתו" שהשיב אבי העודי שהבע" זורם לת חשת העודה בו עיין במינים (פני) מיור ב ל ברוכה בי מולבה בי מולבה בי מולבה של היה בעודי שהבע" זורם לת חשתו המועד" במרדכי ס"ם הזהב א תולחי כתו' שהשיב אבי הנוזרי בהבע' יורם את אשתו המווור' ות"ם ויורש כל נכסיה בין נכסי ל"ב בין נ"מ כן משמע בפרק החשה שנפלו ובכמה של היות בעל היות בד"ל במוחזק לה לכל לבחוי כגון ירושה שלאי לירש ומחה בחיי מיים בחיי לירש ומחה בחיי מיים בחיי מיים בחיים מורים" אינו טומד במקות ליורם מימרס בר"ם ים נוחלין ומייחי לה מקרא(ד' קיב) ופיים ובחד הכי חור רב פפח הלכחה חין הבעל נוטל ברחוי כבמוחזק ומ"ם חבל שבח הפלומה יפ"ם ובחר הכי אמר רצ עמח הנכתם שין הבעל נוטל נדטוי בפמוחק זמ ש שבל שנה והחדבי בים ים הל צמה ביודם ממנה זכו שם (דף קכם) אסו דה"ר שם הככתה אין הבעל נוטל ביהי כל הככבים הם בלו וברשוחו מבים הבעודה בהיי כל הככבים הם בלו וברשוחו מבים ביהי כל הכבבים וכם וגם אינו נוטל ממלות אשתו ואפי מה שהלוחה מכ" שלה בעודה והפיזוי נחם, השביחו כדמוכה במודה במנה ד'ום ליון הכעל יודם כזקי אשתו לרבען משום דהוי בשנה מד'ום ליון הכעל יודם כזקי אשתו לרבען משום דהוי לחם" טבל חו עם ושם יום משל משברין משקו ומשי מס טבורים וול ע שלים לפון בפון משום דפון ב הפפי בחקיו כדעוכה צפ" שור שלפה ד' וה" דקין הבעל יודש נקין אשקו לרבען משום דפוי משי במלו ואע"פ שאם היו באים לידים בחיים היה בכם דין ג"ע כדקתני בעתני דעלים! פיי האשם כך פירבן החום" ול"כ דאם הלווחם האהה על"ע שלה כשהיחם הפת בעלה בכ"ל נפינ סי החשם כן פירשו החום ונ"כדאם הנווחם החשה על אנה כשהיחה חחק צעלה ק". איזם נפרא ועוחם יריח צעל הסיא עלום שהרי שלא כדין הלווחה הרן של ג"ע שלם שהקרן ק". האו או מוחזב: להיים "יו פעל ליטול היונו שירו יולה שהר כדין הלוותה הרן של ג"וו שלה שההרך (נ) ופיון נפרדר: בדשוחו הוא ליטול היונו שירו יולא עדיף מונכר "שהחדינו באושא שהבעל מולי מיד ב"ב ניה פ"י בי בלמופו" משום דרלות האמון מיוני שנבחם בכך תלום לא יריח לה צעל והיינו דותיא דמקי אשתו עכ"ל וה"ה כ" צפ" ראשון מה'נחלות לא הזכיר דבי' בדין הבעל במנו' שום דבר אבל ממ"ש בפר"ב מה"א כל נכסים שיב לאפה בין כ"מ זכו' ואם מחה בחיי הבעל יודש הכל ולא חילה כלל בין נכפים לנכסים נדא' הלח שהוא סבור כדברי דבו ן'מינאם ז"ל סב' שהבעל יורם את המלום וכאר יך ביה וחלק בחלום ע"ם בין הגיע זמנה ללא הגיע זמנה מחיים דאפם וקום עלמו כ' פסרי"ף ור"ח חלוקים עליו וחומדי בדיוקבעו במלוה כדין הבכור וסום ז'ל חפם לדברים' ולם עשם מעם כדבריו וסרמב"ן והרשב"ח ז"ל דעת 'כדע' הנחונים פחין הבעל מוטל במלוה וכן עקד ומ"מ זהו כשלתבדד שהמלום הים מן החשם שבל מם היחם עשאח ונותנח בחוך הבית והיו שנדר יולאות על שמה אין חזההן בלה כמו פיקבמר פיצ עב"לי וחסוב" הרעב"ל ברין זה לכחוד בסוון" כחוב בתסובות

ותן כברם תרדג

אפי' הם מטלטלים ופשעה שחרצה עומדים בר"ם כדמוכת ברים התפקיד וכ"כ הרב 1: וג'י מסקים המגיד בפם הרש"בא וכ' עוד הר"אש ל"ק כאן בכולו כאן במקלתו ושיעו' השיור הוי "פי"ב הר"אש ל"ק כאן בכולו כאן במקלתו ושיעו' השיור הוי "בל" כמו שפירשתי שיור ש"מ בפ"מי שמת וכתב הר"ן רש"י כתב שבשע' מתכה הודיעה ומשיר "מיתו לעדי שחין מחכת זו חלא להבריח זכות בעל מהם ולא שתזכ' בהם הבת אם תתאלמן

כים או תחבר 'כלו' שלם התנחה כן בפירו מלא שנלח׳ דעתה בכרולא נהירא דהכא סליג רב עכן כדמים' בגמ'ומילו גלח'דעה' ליכא מאן דפליג כדאמרינן בפר' מי שמת וגן היא גמרני אסיכול למ"ד מברה קמה ה"מ היכ דלא גלי "ד בר' מי ב" ב" ב" מי " דעתם אצל הא גליא דעת' וגם הר'אם כ' (ס) ופתניי על דברי דש"י ולח כהירח לי דחם כן חפילו יונשם ינו היה מקלתן כנני כיון דמיכם תכמי ועוד דמי למיל מי עין מיכ' עדום מוחלי חיכ' עדים חתחי בעי רבח לפלוגי ביוברת' מל לחחריב' ועוד חי כתב ידן יולם ממקו' חחר מדיר מה מועי מה סהודיע' לעדי' לא אחי בע"ם בחי ונורע לסטרא ועוד אוריכן בסרק מי שנת אפים יד שליה ונורע לסטרא ועוד אוריכן בסרק מי שנת אפים יד שליה אפי למ"ד מברה קני ה"מ היכא דלא גלי עביל וידל דום דעת "דמש! איכסובי והא גלי "דעת" והתם ידתף לבונה לא הנ'תופל באילו הי'הפאי לא פו' טועו רד היכם "ף בשל לכם יו לנוי בעת אין כאן אלא שידוע לעולם כנומן אומי בא אמי בלוי דעת אין כאן אלא שידוע לעולם כנומן אוא ניים שאם זו עומדת ליכם וכשכותה כל נכנסי זיתן שוא ניים שאם זו עומדת ליכם יובש אוא ניים לאח אכו אומי יובש אוא לכות אלו אומדין דעתם של סברי מבעלם מישי יש לחות כתכווכ' דלה שביק היכים כפשי' וכו' וכן חם כשם מיד סמוך לנתינ' הנכסי' הילכ' חמדי' דעתה דנחכוונה להבריח הנכסי' מבעלה שלא יחכל הפירו' וגם לא יירשכ' אם תמוא ושתוכל לווכו'עירות כל פעם שתרג'הילכ' ספירות יחכל מקבל המתכ' כל זמוסיוסב' תחת בעלם' וגם לא מכרחו וכתכתו לאחר שסרי היא כיונ' שלא יהי' הבעל נהנ' מהם ואם בין הפירו'שלם כים הצעל נכנ' מהם דעכרו וילקח בהם קרקע ועוד אועדכא דמוכח שכיוונה שיהיו הפידות של המקבל יתוכה שכיחום שיטין הפידות שב החוקב נדסדי בניי חוב מתיכה לפי שה' יודע' שלא תחל' מי שישחד ' לי להדא פליי בהם לעבדם ולשורם ולא יכסיפה אם לא שייו ושישולא יהיה בפירות וגם אם תווות בחיי בעלה השמע ו הר"ל 'הארו בדי הנוקבל עותם דא"ב ירשה בפיק שאם דף בעל דא' לה יודע קרוב עותנו והיא כיווכה האם בחום לן בעל'דחי' לה יורם קרוב ממכו והים כיווכה להברי' ממכו הילכ'ע"כ ישארו ביר המקבל מתכ'ואם מת בעל יש ונות' היא אח"כ קוד' שחזר' בה תן המתכ'חוזרין הנכסי ליורשיה דאולי בתר אומדכ' שלא נתכת' לו אלא כדי להברוחם מבעלה ומידשתה בעלה בטלה האומדכא וחזרו הנכסי לרשות' מידי דהוה אמתכת ש"מ בכולה דחם עמד חוזרומם עמד וכתרפ' מאוחו חולי ומת אח"כ קודם שחז' בו נתבטל 'הוחכ' מווילא עכ"ל הר"א' ז"ל וכחבל' דברי דבי' ועיין במרדכי בפרה סכוכ 'ווו"ם וות הבעל תחזו ליד וחםי מחה

חח' עות הבעל מיר וכו' כ' הר"מ' שישחר לחקבל שיעור לשון זם כך סוא אפי' מתם אחדי מוח הבעל מיד וכו' אע"פשכ'סרמ"ם שישחר לנוקבל הר"חש כתב שתחזור ליורשי והלכ"כהר"חש דבתר' הוח וז"ל הרנו"בם בפרק כ"ב נוסלכות אישות האשה שכתבה כל נכסי' לאחר בין קרוב ב'ן רחוק קודה שתנשל אע"ם שלם נתגרשה אן נתחלמנה תבטל המחנה כמו שיחבל' בהל'מחנה מין סבעל אוכל פירותיהן ואם תתה בחייו איכו יודהן שהדי נחנה אות'קוד' שתנשא ופשחשו בחיי בעלם יקנם מקבל המתכה מחכקו קנין נמוד זלה עוד אלה אםי' כתכ" מקצ' נכסי' או כול' קודם נישואים וכתב' למקבל קנה מהיו 'ולבשאדצ' שהרי לא קנם קרון נתור עד שתרלה אין הבעל אוכל פירו'מאומ' המתכ' ואם מחה אינו יורש' עכ"ל והר"ן החריך בנתינת טעם לדבריו וחחד כך כתב חבל חחדים אותרים עשחום כנכסים שאינם ידועים לבעל דינם לנמרי כנכסים שאינם ידועי שאין הבעל אוכל פירוח ומיהו חם מחה כל זמן שלם מכר' הבטל יורש חוחה בין במברחה בין בכוחב' מהיום ולכשארלה והבריחה מועלת לה שאם מוכרת ונוחנת קיים בנכסים שאינם ידועי' דיכולה היא ג"כ ליחנם במחנה ש"מ שאינה כירושה אבל כל שלא זכח' אותם לחחר הבעל יורש אותם. ואיכי רואם דבריהם במברה' מן הטעם שבחבתי למעל' אבל בכותבת מסיום ולכשחרלם כרחם שהבעל יורש אות' וכ"ש למי שסובר שירוש' הבעל דמורית' שהדבר ברור שחין זה נוספי לעקור ירושתו ולעלן סירו שמכל מקב' מתנה בכתבה לו ווהיום ולכשחדלה אע"ם שלח דלתה וועולם כרח' שאין חוליאין חות' מידו דמסחנו' מחלם להו כיון דברשו קח חכיל עכ"ל: ובתב עוד סר"ן חמרו בשם הר"חם דדיכם דמברחת דוקם בסכם כחבה כו מתכה נמודה מחכם חלוט' מתכ' עלמין אבל אם כתבם לו כן קנה לבערי וכתב הרס"בם שים לדקדה' לפי דבריו עכשיו שהכל בותבין כן חם נדון חותו לכופרת דשטרת עד שיכתבו וכך חתר' לפו בפיר'וחרי לתד

ומהכ שמעי שמי ו שמת ' אשתו ומחו' קטט' יש בדעתו לגרש' שוב איכ' יורש' ויש גורסין כוחיל וכא נכנס עונה לבא עלים אלא לבודקה ועוקי לה בארום׳ ולא נר' לי דאם׳ בא שלים ביתי לרוסין קודם סכנסם לחופה לח ירית לה וכתוב בתישרים נכ"ג ח"ח בן מניחם פירש כפרשב"ם וכת' הר"חש כר' דל"ק דחתריכן בכתובות נכנס עתה לחלר

סחם חלר דידים לנשוחין וזו החולבה שלו סיתה וכנם עמה לבדקה והוא טוען שנשא פקחת ומתה ירשנ' שהרי היא כת דעת ולדע'ניסת ווכתה לו ממונה קמנ' שנתקרש' לדעת אבי' וניס' שלא מדעתו בין בפניו בין שלא בפניו שאבי' יכול למחות בנשואי' אם כתה אפי' שתק האב ולא מיחה אין הבעל יורש' אא"כ או האב שחפץ בנישואיה שנכנם עמה לשם נשוחין אם לא ימלאנם מוחרנית ולא מלאם בעלת מום וכרי סים משחו וזכה בירושתה ומעדו חכעי הוחיל וכניסתו היחם לבדק' לא חשבי' להך כנים' ע"כ כת'הרשב"ם אפי אשתונשואה שהיא עכו בקטט'ונתן עיניו לגרש' ומתהאינה יורש'ולא נהיר' לא"א הרא"ש ז"ל שאין הירוש' נפקעת אלא בגירושון נסורי' אבל וראי ארוסתו שאמרו עליח שהיא בעלת מום והכנים' לביתולבודק'ובתו' כך מתה ואו' שלא משוחין ומינו יורשה והשת'מין רמי' למסק רם"בם ועוד חי החי עובדם בנסום" חיירי מה סולרךליכנ' אחרי 'לחורב' כדי לבדק'למ' נה בדק' בחוך ביתו ע"כ והחוספו כחבו כרברי הר"חם ז"ל (ד) ובסי' כ"ז כתבתי קשובת הר"חם פכתב לדחות פרש"בם: מצא כה מום ומבקש ליורשה שאומר שהיה בדעתו בהכנסתה לביתו לשם גישואין דק"ל סתם חצר דידי לנשואין אינו יורשה דכיון שהכנים לבורקה לא חשבינ' הך כניסה לשם ונשואין וכ'כ הרכב"ם הורו הנאונ'אשה שהלת' ובקש'מבעלה שיגרשנ' ותצא בלא כתוב' כדי שלא ירשנ' אין שומעין לה ואפי אמר, אני שונא' וט"ש לביכו בשם הרנו"בם הום בפרק כ"ב וכחב הרב הנוגיד בהלכו' סרק אע"ם ודע שלפי שטתינו שחין כופין הבעל לגרש מחתת פום מרד אין לורך לסורא' זו שסרי אותו ואיני רוצה לעמוד עמו אין שומעין לה ע'כ נפל הבית עליו אין כופין הבעל ואם גירשה מעלמו ודאי ועל אשתו ואין ידוע איזה מת תחילה ואין לו בנים מכנה יורשי הבעל אומרי, היא מתחתחילה וירש' ואנו נירשנו ויורשי האשה אבד כתובת' עכ"ל(ה): ומה שהבים רבינו וברי הרע"בם כדי לסייע להר"מש מוכח הבעל החבעל כת תחילה חכת' בכתובת' וגדונית' ואנו נירש אות' אומרי הבעל כת תחילה חכת' בכתובת' וגדונית' ואנו נירש אות' וכגון שיחד לה נכסי לכתובתה שאינה צריכה לישכע דאם לא למידתי דשמכי החם שהוא איכו רוצ'לנרש' ומע"ם שסים רולסלסתגרם לם ספסי סום כן אפי מת הבעל תחילה אין יורשין כתובת' יורשי הבעל יורשי' זכוחו בסבי כך: נפל סבי עליו ועל אסתו עיקר חכתובה והתוספת ויורשי האשה יורשי נכסי מלוג שלה וכו' משכם בם' מישמת (דקנח) כפל הבית ובנכסיצאן כרול יהלקו בין שניה' אשה שיש לה נכסים ורוצה לינשא ונתגה במתנ' קורסלכן ונישאת חבעל, אינו זוכ' בהם וגם עליוועל אשתו וכולי וב"ה אומרים ככסי נחוקתן כתובה בחוק' יודשי הבעל נכסים הנכנסי' והיולאים עמה בחזק' יורשי האב המקבל לא קנאם לא שנא נתנתם לרחוק או לקרוב שלא כוונה ופרס"י נכסי' כל"ב בחזקתן ובגמר' מפרם א א להבריח' מבעלה אפי' לא הודיעה לעדי' שמכוונת להבריחם בחזקת תי כתובה תנה ומחקים ותוספת רק שידוע שעומר לינשא או שנים' מיד אחרי המתנאנו אומרים דעתה שלהבריח כוג' בר"א שלא שיירה לעצמ' כדי פרנסת' אבל בחזקת יורפי הבעל נכסים הנכנסים והיולאים עמה הם נכסי מלוג: ובנמרם אם שיירה כרי פרנסת מחנת מתג' עד שתכתו לו היו ולכשארצ' ש' היום תחול זו המתנה ותה' תלויה ועומרת עד שארצ' לקיימה אכל ככל פעם שארצה הרשו' בירי לכמלה וכיון שנתנה לו כל נכסי או מקצת וכתבה לו היום ולכשארצ' אע"פ שהמתני תלויה נכסי או מקצת וכתבה לו היום ולכשארצ' אע"פ שהמתני תלויה (שם) נכסים בחזקתן בחזקת מי ר"י לוער בחזק' יורשי סבעל ורבי זירם מער בחזה' יורשי כמש'ור"ל משו'צר קסרם מער יחלוקו ופסק הרי"ף והר"חם והר"מצ' כבר קפרם ומ"ש רביכו וכגון שייחד לה נכסי לכתובת" ער שתרצ'ועדיין לא נגמרה אין הבעל אוכל הפירו' אלא המקבל ואס תרצה ליתנם או למוכרם לאחר דרשות כידה אבל כל זמן שחיכ' לריכ' לישבע וכו' סשוט הוח": "ב"ה לכחורם חולח לפירוש הר"ם מנייד נח דלח שלא תמכר או תתנם לאחר אוכל המקב' הפירו'ואס מתה בחיי הבעל תשאר למקב'מת הבעל כחיי'תחוו לירה ואפי' מתה אחרי מ יביינסתפס'נדרי נמת פתחרי כמו ש בנתנח'נם 'ה"ל לחוק נכו: אשת שים לה נכסי ורול לינסם מות הבעל מיד קורם שחזרה בה כתב הרמ"ה שישאר למקבל וא"א הרא"ש ז"ל כתב שתחזור ליורשי כיון שהבעל יורש את אשתו אינה יכולה למכו שום רבר מנכםי ואם מכרה אח' שניםת ונתנה במתכ' קודם לכן וכשחת הבעל אינו זוכ'צהסוכו' בפ'סחם'שכפלו (דף עה עט) ססים חתתם דבעי' דתיברחוכתו לכיכסס עבברת לברתה אינסיבא ואיברקה אתחי כין, אם נפלו לה קוד' אירוסין או אחר אירוסין הבעל מוציא מיד בין אם נפללרו קו. איום החורה לקח תחילה לפיכך הלקוחות שעשו אותו כלוקה בנכסיה והוא לקח הגוף ופירי אלא מכרה בטל לאלתר שהוא מוציא מיר הלוקח הגוף ופירי אלא לענין זה הוא מכר שאם תתאלמן או תתגרש יחזור ללוקח ואם לקמים דרב נחמן קרעי' רב נחמן לשטר' ס"ל רבא לרב כחמן טעמא מאי דלא שביק חיכים כפסי' ויסיב לחחדיכי ה"מלחחדיכי תמות כחייו ישאר בירו והרמכ"ם כ' הבעל מוצי מיד הלוק פירות כל ימיה אבל לא גוף חקרקע שאין לו כלום בגוף חבל לברחם יסובם אם"ם בנוקום ברחם נפסה עדיפת לם מתיבי הרולה שתברית וכסים מבעל' כילד פים עושם כוחב' שטר

פסי' לחחרי' דברי רפ"בג וחכוני חונים דלה מלחה בה עד שתכחוב בו מהיום ולכשחדל טעמח דכתב צים הכי הם לח כתבה לים סכי הננסי לוקח מ"ר זירם ל"ק הם בכולם הם במקלתה ומי לם קננהי לוקח ביקנינהן בעל חער חביי עשחום כנכסים שחינה ירועי' לבעל וחליבח דרש' ופרש"י דבעי דתיברחינהן לניכס' אלמנה היחה ובאת לינשא והיח' מקדמת ונותנתן לבח' כדי להבריח זכות בעלה מהם שלא יזכה בהם וסודיעה לעדי'שאין מתכ' זו מתכ' אלא להבריח ולא שתזכה בהם הבת אם תתאלען היא או תתגרש אתאי לקמי' דרב נחען לתבוע להחזיר לה הנכסים והבת הוליאה שטר נותנתה וקרעי' רב נחנון שטר פסים סטר פיוסי" שמפיים לקבל מחל זו להפקיע זכו בעל ק.ד'כישואין ולא שיזכו כמקב' זה נקם אם דלה המקבל הזה מלחק בה ומחזיק בהם עולמית עד שתכתו בשע זה מהיו" נחונים לך לכשמרצ'ים כאן הברחה מבעלה שאם בא לזכו'תאמר אכי רוצ' הא בכולה כי שתר שמוחל לא קני בכוחב׳ לו כל נכסיו דכיון דלא שיירם מידי לנפשם אם חבר לכן ססדי דלא גמרס ומקנית וכת דקתני דלה מלחק בה בכותבת מקלתן ומי לא קננסי לוקח ליקנינהן בעל לשמום בכוחב כולן דחמי לא הני כיון דלא קני מאי הברח" ליכת ליקנינסן צעל וימכל פירוח ויירשנה אם תמוח תחתיו כנכסי'שאינם ידועים פסרי על וונת שאינם שלה נשאה דקבור שהעתנה בעורה וכתב הר"א' עד שתכתוב לו מהיום לכשארנה פירוש מהיום תחול המאנה לכשארנה לקיימה אבל בכל פעם מדלם סרפן' בידו לבטלה וכן כחב הר"ן בשם ר"ח אבל מדברי הרמב"ה בפכ"ב מהל' לישוח נרחם שכום מפרש עד פתכתוב בשטר זה מהיום נתוני' לך לכשחרצ' ים כחן סברחם מבענה שמם בא לזכות חאמר אני רולם במתנה וכמלא' קיימ' למפרע מיום שנכת' השטר ואם בם להחזי' תחמר איני רולה וכתב הר"ן חם על דרך מאי דאמרי' לקדושין פרק כאומד דעל מנת פירצ' היינו דחמ' חין וכל היכ'פחמ' חין קנה למפרע

M m a

בנוף נכסי כולוג ער שתכות מתה בחייו מוציא הגוף מיד הלוקח

וא'א הרא"ש ז"ל כתב כסברא הראשונ' ויש מהנאונים שכתבו שהבעל צריך ליתןהרמי ללוקח כמו הכיר בה שאינו שלו ולקה' שיש לו רמים ולא עור אלא שאם השביח הלוקח רנכסים נופל

השכח ויש מתנאוני שכתבו שנוסים בלא דמים וכ'כ ר'ח אלא שכתב ואי איה נהו לדמי בידה ראש בעידנ דמת' שקלינהו לוקת

ולא מצי בער למים' אחריני נינהו ומציא' אשכחה וכ"כ הרמכ"ם וא"צ ליתן ללוקח דמי שקב' ומיהו אם הדמי' שלקחה מהלקורו! בעצמם הם בעין צריך להחירם ללוקח ואיני יכול לומר מציאה מצאה ור'אפרים כתב אפי' חודה הבעל שהם בידו א"צ להחזירם

אכל אם הבעל מוד' או שיש עדים שברשותו מכרה אינו מוציא מיד הלקורו דכשלותו דמי ואי בעי לוקח מהרי עליה דבעל דלא עביד הערמה ומאי דמכר להנאתו ולדעהו אי לא מוד' אית ליה

דינא להחרי סתם נכך וא"א הרא"שו"ל כתב אפי נמצאו ביויה

טוש'וכולי ושע"ם שלא קום מקצל עחר' לנמריא מה מחר' זו מוליא' מיד זכוח פנעל שחין הבעל הוכל פירו'אות' נכסי' כיון שלה ידע הבעל בהות' נכסי' עד שנתנת' הוא ומעתה זו שנתנה לבנוחים קודם שידע בכם הבעל מתנת' קיימ' ומ"מ חותם פירום ספייר 'היא בנכסים עד שתעות זכה בהם הבעל ולא שיזכ' הבעל בכל הפירו' ויכן

חות'לםי פחין סבעל זוכה בגוף נכסי פלונ ותכן נפלו לה נכסי 'וכו' פירו' החלומי מן הקרק' ילקם בהם קרקעוהות אוכל פירו עכ"לוכצ'כתבקי תשוצ'זו בקו'קים"ה(ט) וכת' יג עוד שלת כלובן שמת וכיו לו שחי בכו" יורפו" כפומו לבעל מחת לפמעוןומת ללוי ועמדם חפת לוי וסודית לפתעון בעל אחותה שאביה לוה לפני מותו שיתנו לי מנכסיו מחם דינרים חם היח נחמנת חם פודחתה זו היחה בצ"ד קודם שידע לח בעלם חם נפלו לה חות' נכסי' קי"ל כרים דנכסים שאינם ידועים לבעל אם מכרם ונקנה קיי' והודאת 'בצ"ד כנתנה דתי ומם ידע הבעל קודם הודחת' בצ"ד חין בדברי כלום ליתן לשתעון התחה דינדי 'ות"תים כאן מקו' חקידה אם מת הבעל בחיי האם" מם יננה פעעון זה מן המפ'מחת'כודמת' לפי שחיפשר לה לטעון כשחודיתי לך לא הי'אלא כדי להפסי'על צעלי וכיון שצמוח' שעם לא סייתי נאתנת נתבטלה הודאת׳ ואינה חוזרת ונעור׳ עכסיו וכעין וו׳ם הרמ"בד גבי החות מטר חמנ' הוא זהותים מסתברא דכאן כאמנת היא לפי פקרן ככסי מלוג שלה הוא וכאמכ' היא עלין שאין לבעל בקרן כלום כל שלא מתה האש" בחיי וזה כרחה לי ככון עכ"ל (י): ובביו שהים אינם יכולה למכו כך הוא איכו יכול למכו לבדו ומם מכר המכר בטל מיד בם' חזקת (דף כ) למר למימר לים ולטם שמכרו בנכסי מלוג לא עשו כלום ועסיק בנחר'כי מיחמר דחתימר כגון דובין חיכו ומיח דחתים חיסי ומפקם וכתב סר"חש עלום לכחורם משמע דהמקח היים כל ימי חיי כבעל וחם מחם חיבי חיבלאי מילחח שהנוכר קיים מחחלחו ונניהו בירוש' הח מכר כוח ומתה היח מכרו צטל ופיר' ה"ר יונה הטעה משום שבח בית אביה בטלו סמכר לאלת'והא דקאמר מכר הוא ומת' כים מכרו בטל כ"ה דלחלחר בטל חלח לרצות' נקט מע"ם שלח ערערו על המקח עד שמת' כים וכפי דנקט גמר' דידן דונין

כום ועים לחים מיכי ועפקה שע"ג דס"ה דעקם כים פים פים ומביק ופבי לפלקר מכרו בטל משום דעיקר חידום דברי ממימר לחשעועי׳ דחש'במכר 'סבעל מולי' מיד החסידוק' כשמח' אבל כשמ' הוא מכרה חיים וליידי דנקט אשה שמכר' נקט ננוי איש שוכר סילכך מס' ליה תלמוד' דומים דאשה שמכר' עכ"ל וכך נר' מדברי הרמ"צ' שכתב בפכ"ב מה' אישו' בעל שמכ' בנכסי אשו בין כל"ב בין נכסי תלוג לא עשה כלום ומ"ש ואפילו הוא יכול נערער עלין כן חשת" מדברי הר"אש שכתבתי בסמוך ומ"ש ול"ח נכסי תלוג וכולי אלא אפילו נל"ב שהם באחריותו אם מכדן לגדו מכרו בטל גם' אלמנם לכ"ג (דף סו) חניא המכנסח שום לבעל אם רלה הבעל למכור לא ימכו' ולא עוד אלא אפי' סכנים' לה שום מטלו אם דנה הבעל למכוד לא ימכוד מכדו שנים' לפדנם' זה הים מעש' לפני רפב"ג ואמ' הבעל מוליא מיד הלקוחות וכ' הר"אש פרפ"י מכרו שנים' או זה או זה הבע' מולי ל"מ אם מת הוא חו בירשה שהוא מוליא'מיד הלקוחו' אם מכר הוא בלא דעתה אלא אםי מתה היא מוליא מיד הלקוחו' דבשנת מכיר' לא מכידה ודאית הואי שמא ימוח הוא ונונלם מכירה שלא כדין משמע מהוך לשונו שכל זמן שהאש" קיימת אין הצעל יכול להוני" ולצטל מה שמכ" אצל כשמת או יורש כמה וכמו שהית" היא יכול 'לצטל המהף ולכוליה מן הלקוחות בכל עת שתדל" כך הוא יכול לעשו" עתה וחימ" הוא לומד דכל זמן שהאשה שוחק" יהא המקח קיים וכו' ונדאה לפדש הבעל מוציא מיד הלקוחות לחלחר דחיקון רבון שלא יחקיים הנוקח בדבר זה כלל שלא חהא האשה לריכה לטדוח ולסולים ען סלקוחות לאחד מיתת בעלה ולא דמי לנכסי בעלה שהוא מוכר וכמכר קיים עד שתטדוף כתובתה מהם דהתם כא חשו חכמי על טורה כאשם שתה 'שרעו לה כתובתה ולא תלטר' לטדוף אבל בנכסים הללו שאפילו אם יולא לבעל נכסים יכולה לומר איני רולה אלא אלו השו חכמים לטורה האשה ובטלו סמקח לחלקר וכן פי' ר"ב מכרו שניהם חו זה חוזה דחם מכר הבעל עלמו החשם מוליהם ואם מכרה האשם הבעל מוליא ור"ח פי' דאפילו אם מכר הבעל הוא עלמו מולים דתקון רבכן שלם יתקיים המקח כלל דרשב"ג לטעמיה כדחמרים בם סשולה תכיא בעושה שדהו אפותיקו לכחובת אשה וצ"ח גובם משאד נכסים כלווור אם רלה עוכר אותה שדה ונוצים משאר נכסי' רש"בג אותר בעל מוב גובם משאר נכסים בתובם אינה גובה משאר נכסים כלונור אינו יכול למכוד אותם

קפינ היחיל היחיל היחיל היחיל של החד להם נפייחופטי היחיל היח י לפנ (מחור וב" אף חבר שנה) אפיקכל רב ושנוחל דמותרי
סיי דעי אם שכפלו (דף עח) אפיקכל רב ושנוחל דמותרי
כי דעי אם שכפלו (דף עח) שבי עד שלה
בקרים ליש בני סרווייםו בין שכפלו לם ככסי' משכקלרסס
בל בקרים או נתחלרס' בין שכפלו לם ככסי' משכקלרסס
בל בקרים או נכחלרס' בין שכפלו לם ככסי' משכקלרסס
אפיינום פקדם
שבי שבו פוחן כלוק' בכסים והוח לוקח קחל'
בלובר וב"ש לפיכך מכדה בטל לחלתר שהוח עולי'תיד
בלובר וב"ש לפיכך מכדה בטל לחלתר שהוח עולי'תיד
בלובר וב"ש לפיכך מכדה בטל לחלתר שהוח עולי'תיד
בלובר וב"ש לפיכן מכדה בטל לחלתר שהוח עולי מה בחלים
בלובר וב"ש לחלי "וסי בד חניל בלחום מחקיעו החם"
בלובר בי שובל בכסי מלוב בחיי בעל 'ותה "בעל'
וומי "בעל' מים מיבום מולים תוד הלקחוו': ונ"ש בשם הרת"בם
וומי של דש שיים שבבעל מולים מיד הלוף מירוח כל ימים
בלון בעלה או לבל לה גוף הקדק וכולי הוח בפ"בב מה"
בשבק אחה לדיו דינא להחר" סתם בכך וא"א הרא"ש ז"ל כתב אפ" נמצאו בידה מער ואין ידוע אם הם אותם אנו חולין שדמי מבר זה הן ולא מצי בעל למים דלמא מציאה אשכח (פלו לה קורם שנתארםה מצי בעל למים דלמא מציאה אשכח (פלו לה קורם שנתארםה בעוד" ארום" ואם מכרה ונתג"ק"ים בר"א בנכם" שאינן ידועי לבעל אבל בנכם" שאינן ידועי מאפי נפלו לה משניסת אם מכר או נתנ" קיים בנכם" שאין ידועי כגון שנפלה אלא שלכתחילה לא תמכור ואיזה הן שאין ידוע" כגון שנפלה לה ירוש" במדינת הים בין מקרקעי בין מכלמלי שאין הבע"מצפה לאותן נכסים כגון שמתו מורישיה במדינ" הים ולא הכיר הבעל לאותן במים כגון שמתו מורישיה במדינ" נכסים ביר אחר באותן המורישין וניוצא בזה כגין שהיה לאב" נכסים ביר אחר לא נתברר שהיו של אביה ער אח" נישואיו בסוה לא נשאה על ולא נתברר שהיו של אביה ער אח" נישואיו בסוה לא נשאה על במחק אימי לדין מיטות וכחד כי סנגיד שנוף סקרק' מכור מייסי ול אבל דיים מי חלים לשחת וכחד כי סנגיד שנוף סקרק' מכור מייסי או אבל דיים או מסי לוח כי מלוח מות מייסי אבו כלקוחות וכן שבוחר בייסי מכו כלקוחות וכן שבוחר בייסי מכו כלקוחות וכן שבוחר בייסי מכו מכותד וכה" בכל החות משני הקב' אוטם מולים דלחת לו ועותד בידן מסחול ללקה שעד שתתם זכותן תלוי ועותד בידן במייס שתל יותוק סול בחיים וכן כלכקין לנחלם מיחדי בייסי שתל יותוק סול בייסי כעל מולים מייחדי בלכל הייסי לו עותד בידן וכל לכל המו הייסי אם על יותוק בייסי לעותד מכול מני לכל היי ולי עבים שלכי אלו ועותד בידן לא מולי מתין זכן בייסי לו עותד בייסי מכעל מולים מייחדי עביל בייסי מכעל מולים מייחדי עביל בייסי מכעל מולים מייחדי עביל בייסי מכול מיים מותר בייסי מכול מיים מחתר מייחדי בייסי מכול מיים מסחת לכן בייסי מכול מיין מותר בייסי מכול מיין מותר בייסי מכול מיין מותר מייחדי מכול מותר מייסי מכול בייסי מכול מייחדי מכול מותר מייס במ'ב"ב בייסי מכול מותר מייס במ'ב"ב בייסי מכול מייחדי מכול מותר מייס במ'ב"ב בייסי מכול מייחדים מכול מייחדים מכול מותר מייס במ'ב"ב בייסי מבל מותר מייסי במ'ב"ב בייסי מכול מייחדים מכול מותר מייס במ'ב"ב בייחדים מכול מייחדים מכול מותר מייחדים מכול מייחדים מייחדים מכול בשחק אית' לדין מיסות וכחב ש' המגיד שנוף הקרק' מכור ולא נתברר שהיו של אכיה ער אח'נישואין גסוה לאנשאה על ת א מו ברר שהיו של אביה עד אח נישואין גם זה לאנשאה על דעת אילו הנכסי' ונם צריך שלא נודעו לבעל בין נפידה למבירה דמיד בשנודעו לבעל נעשו נכסי מלוג וכן הפירו' שימצאן בירה מיד שיודעו לו יהיו נכסי מלוג וילקח בהן קרקע והוא אוכל פירו' וכמו שהיא אינ' יבולה למכור כך הוא אינו יכול למכו' לכדו ואם מכר המכר במל מיד ואפי' הוא יכול לארע עליו וכ'ש היא ולא מיבעיא נכסי מלוג שהן באחריות' שאינן יכול למוכר' אלא אפי' נכםי צלא בכן שהם האחריות' שאינו יכול למוכר' אלא אפי' נכםי צלא בכן שהם האחריות' שהינול בדו מרכינול בחוד בריים שהם האחריות' מודעו ביו שהחוד ביו מביל ביו שהם האחריות או מודעו ביו שהחוד מידים ביו מביל ביו שהם האחריות ביו לביו ביו שהחוד מביל ביו שהחוד מביל ביו של מביל אחריות ביו ביו שהחוד מביל ביו שהחוד מביל ביו של מביל מביל מביל ביו של מביל מביל ביו מביל ביו של מביל מביל ביו של מביל ביו מביל מביל ביו של מביל ביו מביל באחריות ביו מביל נכסי צאן ברז שהם כאחריותו אם מכרן לבדו מכרו(ים) בטל וכיש אם מכרה היא לכר' ופר'ח שרין נכסי צאן ברול כרין נכסי מלוג שאפי הבעל מבט'מיד המכר שמכ' לבדו וכ'ש שהאש'מכטלתו וכן אם מכר' היא הבע' מבטלו מיד ולדע' רש"י דוקא מכר' האשה מבטלו הבעל מיד אבל אם מכר הבעל הוא אינו יבור לבטלו מבטלו הבעל מיד אבל אם מכר הבעל הוא אינו יבור לבטלו מיד אלא אשה יכולת לכטלו מיד אם תרצה ואם מתה ולא

ומושכם מן החברים לחם בכו יד קעו זהי עלם בכלו המינו חייב בעל נפנותי עינייבו ננוקח במושכם דום דמבי שלחם בכו יד קעו זהי עלם בכלוא 'ומיער' א"ל אכא מטלטלי שבק' לי ואזידידכו בדה פיש לה דמו עלים בכלוא 'ואינו של 'וכ"ב ס"ם בעם"ב מה' אישו 'ג"כ בעם סרק"ב"ל ודבר זי דונשם דינה קוו עליה בכלו רבי"ב בי" בירים פים !! ה הוו עלים בהלוח וחינו מעל וכ"ב ה"כ בעב"ב מה חישור ג"ב בעם הרק ב ז ניונני וו דינעם דיני זה ווגוח בדברי הדמ"בם בע" המוכד שבתב אם הדמים שלקח" עיד הלקוחו קייעים
וו דינעם דיני זה ווגוח בדברי הדמ"בם בע" המוכד שבתב המדיני שלעון מחיירן ללקוחות (ח): ובי"ש דבינו בעם רבי חבדים שאפי "סוד יהבעל שהם
בשדום ספיועים בעלמן מחיירן ללקוחות כ"כ בעמו רצינו ירוחם במושרים כ"ב היד ומ"ש אבל אם
בהדרך ופדרני בידו חין לדיך להחזירם כ"כ בעמו רצינו ירוחם במושרים כ"ב היד מ"ש אבל אם
בהדרך ופדרני בידו חין לדיך להחזירם ב"כ בעמו רצינו ירוחם במושרים ב"ב הידו מים הבעל מודה או בשם עדי "קברשותו מכר" וכו' עד איק ליה דגל להחזירם בכם הבינו מערים
בדעים אנו: הבעל מודה או בידו של המונד בעב"ב מהלכן אישות בשם הבינו מערים . ומ"ם בשם הר"לם חפי' מולאו בידה מעוח ואין ידוע אם כם אותם וכו'בם המ'וכבר נתבלה שבך פירש הרט"צה דבלי הלי"ף וכך יש לפרש דברי הרת"צם ז'לי נפלו לה משנתהלכה לה תחבור לבתחילה בעודה הדוסה ואם מברה ונחל' קיים משנה בפ' משנתהלכה לו תחבור לא דבכסים ידועים לבעל וכו' ארש "דמילתה קאי של שאם השבת שנפלו (שם): בד"א בנכסים ידועים לבעל וכו' ארש "דמילתה קאי של שאם מכרה משנים הבעל מוליא מיד הלקוחו ודיףה הוא במסג' פ' האשה שנסלו ד"ש חול" בין נכסים לנכסי' וכן' לכסים שאינם ידועים לצעל לא חנוכור ואם נוכר' ונתנ' קיים ופקחו הרי"ף והרחב' והרח "ל הלכה כר"ש ומ"ש וחיזה הן שחיל ידועי בגון שנפל ' לה ירושה במ"ה וכו' שם ח"ר יוסי בר הנינח ידועים מקרקעי שחינם ידועי מטלטלי ור' יוחכן אנו אלו ואו ידוע' הסואלו הם שלינם ידועי כל שישב כחן ונפלו לם נכסי במ"ם וחנים כותיה דרבי יוחנן ות"סולם הכיד הבעל בפות' המורישי וכו' עד וילקח בסם קרהע וכוח חוכל פירו 'סכל דברי הר"חם בפ' סכו 'מסברה עלמו וכח 'סרם"בח בתשובה לפו דוקם שכפלו לה בוודינת הים אלה ה"ה חפי בשנשלו לה בניקו" שהיה ובעלם שם כל זמן שלא ידע כוא כשופלו לה ולא הססיק לדע" עד שמכר או כחל היא כן שירש הריץ מיבאש וכן מה שאמרו שנפלו לה נכסי כלות' בירוש' לאו דוקא אלא כ"ם אסילו כיחנו לם בנותכ' או שוכא' חליא' זם הכלל כל ככסי' שיבואו לה ולא ידע בתם הבעל עד שתכר או נחנם ואפי' לא נחנ' אוחם במקנם גמורם אלא בסברה' אין כבעל מוליח מיד פותו מקבל מתנה וכדתני ברול שתבריח נכסיה מבעל כיל היח

לק לפילני ח"ם סתכר בשל ח"ם

סמשות כמתן בשבועת הים" ב"ה דין מת זמנן נשום השתו נתוחי ופינ ובתב הרמ"ב" (יו) ו בפ"ל מים' מכיר' שמטלפלין שנתן לה משלו דינה שוה לנכסי צ"ב שאינו רשאי למכר' לבתחלה עכ"ל וכתב בהגם' אשירי פ" הנחל המא אהא דמסיק התם נעשה כמי פסקנ" לאשתו ובניו כסותו מכאן כ"ל שאין אדם יכול למכור בנכסי אשתו שקנה לם

ואם 'לא במו ליד'ואפי'אין לו במ' להתפרכ' איט יכול למוכרם עכ"ל: ובתב מהר"ק חיט יכול לנווכרם עכ"ל: ובתב נוסרו"ק החוד כל מיני מ" מ" מ" מ" מ" מהרון כם במור" על זה דחין חיט' ציין בגדי שבתוי"ע ושור שהרון כם במור" על זה דחין חיט' ציין בגדי שבתוי"ע והתוני סידון פ" בביב הוא הבל כלי זהב ובדולת יכו"עוכר" הואם דף פשינ מים מולך להתפרכ"נוסם ואם קרוב"י כתכו וב"ל היותף היותף לה ביו תהפטימיו ביו בדות והול הבוול היותף לה בין חכשיטין בין בגדים יכול הבעל למכרם לפרנם עלמו (עו): מברו שניסם ביחד או אפי' לקח מהאיש תחל' וכו' בפרק חזקת (דף מט) מכת דתכן חין למים חזקם יא בנת הח רמ' יש קית' הפיעוד סל ניתו נחת רוח עשיחי לבעלי מי לח חכן לקח מן כל החים וחזר ולכת מי בח" בנכסי חשתו דייק בנת'כח רחי" יש קית' ייני זהו עשיקי לבעלי עו לח תכן לקח מן בחלים בל מצל מעל מה לח עשיקי לבעלי עו לח תכן לקח מן בכלים לו המי בחלים החים וחזר ולקח מן שהייני המי הייני מוסף הם הייני מוסף הם הייני עלם למר שו רבים בר בר חכם לח כלרכילם על השייני ריעב בחות מה מי חבר מוסף לח בל מברכילם על המוסף או שבתור לייני מוסף המוסף או שבתור או שבת שייחד לם בכתובת'ולח' שסכניסה לו שום נמרדי פ'מניאה משל למעוטי מחי הלימ למעוטי שה' מכשי האשה ושים מד ב"ש דה"ל חיבה דח"ל עירך נהת בגרוטין במחשמה וה"ל ל"ש דה"ל חיבה דח"ל עירך נהת בגרוטין במחשמה וה"ל לבעית' הלה למעושי לכםי עלוג הא אחת של בחיון ה"ה במעם אחתי או היה של היה במרכז עולוג הא אחת של בחיון ה" אנות אים ומשרט יכוסי מווג בה חמת יפיד פיין זכם. אנות אים ומשם שתכרו בככסי מלוג לא הנהנה די הסיי עשו כלו כי חיתו החתש היכ הצון אים ליא ודלה ומית חהי איםי ומסק א"נ זבל איםי ומקי במדוני ריש שי אתא אים ומסיק בקתת אומא אבל סיכ' שם כמיני מש דובינ'תרוייסן לעלוו' מ"כזבנ' מיסו לדידי' עלעווילקח מן האי מן הבעל כל קרקעותיון לעלי חול היש היח החועברים לכחובת אשחו והיום או למח "חבידת היח החועברים לכחובת אשחו והיום או למח" מבידת יון כי מדים אם יון מוד או בידת היו אם היו היו בידת היו היו בידת היו היון היו היו היו היו היו היו בידת היו בידת היו היו היו היו היו בידת היו בידת היו היו היו היו היו בידת היו היו בידת היו היו היו היו היו בידת היו היו היו היו בידת היו היו בידת היו היו היו בידת היו היו היו בידת היו בידת היו היו בידת היו היו בידת היו היו בידת היו ביד מקח וכסקבת לגבו' כתובחה מטרוף תחלו שהכנים בי לא כלרכ 'לתקכי תקחו בטל היכ' דחזרולקח ג'ימ הנשיח גיינו מן כמשם מלם במותן ג' שדות כמשועבדו' לה יות'תהאר נכסים ודעת'סתכה עלייהו טפי דודאי לא גמרה ואקנייה אלא נחת רוח עשקה לבעלה א' שכתב לה בכתובתה כלומ' א' מסנ' שדות סוא שדם ששיעבד לם

בפי 'וסוכירו בשטר הכתוב' וסמכה דעתה עליה טפי משחר נכסים וחחר שייחד לה בכתובת" לא נלתב בתוך השטר אלא לאחר הנישואין ייחד לה אחד משדותיו ועשאו אפוחיקי לגבו' ממנו כתובתה וא' שהכניקה לו שום משלה שדה שהכניקה לו מבית לבים ושננו אותו וכתבו שוויו. בשטר הכתובה והם כל"ב לתעוטי תאי נקט ג' פדות כללו דבוי תקחו בטל ולא שדם אחרת אלינוא לתעוטי שאר ככשים וקרקטו' של בעל סנפורטה "הקוו כמה לכל הלא מחרה נחת רוח עשותו לבעני דחי לא כתב" ללוקה ה"ל מיבה דח"ל בעל" עיכך נחת בנרושין או מית' ולכן אין את מנחת למכו' מכסי כלו' איבה דח"ל בעל" עיכך נחת בנרושין או מית' ולכן אין את מנחת למכו' מכסי כלו' אבל בהכך ג' שדות לא ח"ל בעל דמאת' שייחדה לה דין הוא שתערע' במכירתן ואם"ה מקחו בעל דכיון דמ"מ אינ' שלם לנמדי כי אם של בעל מליא אמר' נחת דוח עשיתי לבעלי אלא למעוטי ככסי מלוג דכיון דמלה הם איכ' יגור' מבעל' למחר' צו שלא ישכו' ולא מלי למי למח דוח עשיחי לבעלי ע"כ ו"ל הר"יף והר"א אצ זבינו חדוייםו לעלמי ל"ש זבין איסו בריטא והדר זבינה איסי ול"ש זבינה איסי בריש' והדר זבן איסו א"כ זבנה איסי לדידי' זבינייסו זביני ולא יכל' לפיע' לא' דוח עשיתי לבעלי אבל כל נכסי הבעל בין לל"ב בין שאר נכסי הבעל אם להחן ונן האיש וחזר ולקח עון האש "בכולהו מליח למית' נחת דוח עשיתי לבעלי ומ"ש לקח מהמשם ומח"כ מהמיש המכר קיים מבוחר במשנה פ' הניזקין (דנה) וז"ל הרע"בם פי"ז מה"ם אם קנו מיד החשה חחלם שחין לה שעבוד על מקום זה ואח"כ מכר אותו הבעל אינה טורם אותו ובפ"ל מסי מכירה כחב לבעל שמכר או כתן בין קרקע שהכנים 'לו אשחו בכתובתה או קרקע שהכנים לה שום שלו בין קרקע שייחד לה בכתובת' אף על עי שקנו וויד האש'אחר בקיימה מעשין הרי כל מעשין בטל מסכי שהיה חומדת כחת דוח עשיתי לבעלי: וכתב כ' המניד דעת רוב המפרשי' שבחלו מקחו בטל לחלתר וזה דעת המחב וכתב

מותם שדם כלל וחם מכר למכר בטל לחלתר וסבעל מולים מיד סלקיתות אף אם סמשם שוחק וסכי אתנו צירוש העושה שדהו אפוחיקי לאשה בכתובת' ולב"ת בתובו מכרסס"ז מכורס "יוסלוקם יחוש לעלמו רשב"ב אות לאשם בכתובת איכ מכורה שלא עלהם על דעתו שתהם החשה ונחזר' על בתי דינין וכ"ש הבח בשום שהכנים" וכן נמי

אז הבעל יורש כחה ויכול לכטלו כמו שהיא הית' מבטלת אותו אם הית' חיה ורב אלפס פסק שהמכ' שמכר הבעל לכדו מנכסי צאן ברול קיים ואפי האשה אינ' יכולה לבטלו ער שעת טירפא וכן פיר' ר'י רבין בשרה שהכניסה לו שום משלה וכתבו אותו וכן פיר ר' רבין בשרה שהכניסה לו שום משלה וכתבו אותו בקתוב' ובין נכסי צאן ברול הוי מכר שלו קיים ער שעת מירפא ולוה הסכים א'א הרא"ש ז"לן כתב דוקא בקרקע אמרינ' שמכר ולוה הסכים א'א הרא"ש ז"לן כתב דוני' לכעלה במפלמלין הבע' קיים ער שעת מירפ' אבל המכנס' נדוני' לכעלה במבעל יש לו כסף ווהב ובגדים אין הבעל רמוברה אע"פ שהבעל יש לו נכסים כנגד גרוניתה וכ"ש שאין הבעל חוב יכול לימלן בחובו וכן מה שהחתן פוסק לה אינו יכול למוכרן ע"ב והרמב"ם כתב וכן מה שהחתן פוסק לה אינו יכול למוכרן ע"ב והרמב"ם כתב מולמלי של נכח צאו רבול או"ה שאינו מבשיו מרכו השם מכר משלשלי של נכסי צאן ברול אע"פ שאינו רשאי מכרו קיים ע"כ מכרו שניה ביחר או אפי לקח מהאי תחילה ואח"כ מהאשה המכך קיים, כנכסי טלוג אכל כנכסי צאן ברול וכשאר, כל נכסי הבעל אם לקח מהאשהואח"כ מהאי המכר קיים אכל אם לקח מהאישואח"כ מהאשה או שמכרו שניה' ביחר המכר במל מפני שיכולה לומ' נחת רוח עשיתי לבעלי ואפי כתבה לודין ודברים אין לי עמר על שרה זו וקנו מירה אינו מועיל ומורפ' מן הלקוחי' אא"ב קבלה עליה אחריו אם ימרפוה מכנו שיחזור עליה דכולי את בקרוז על האחרו אם יברפות מכנו שיחור עליה דכולי האיל א הית' עושה משו' נחת חווכן אם מכר לאח ולא נתרצית במכר ואה"כ מכר לאחר לא שנא אחר במכר ואה"כ מכר לאחר לא שנא אחר נתרצת וחתמה לו קנה ואינ' יכולה לומר נחת רוח עשיהי לבעלי ביון שלא נתרצית לראשון וכ"ש אם מברה או נתנה לבעלה מנכסי צאן ברזל שאינו כלו שיכולה לומ' מפני נחת רוח עשיחיו אבל אם מכרה או נתנ' לו מנכסי מלוג שלה ק"ם כתב הרמב"ם נכםי צאן ברו' שנגובו או נאברו ומחלה שלה ק"ם כתב הרמב"ם נכםי צאן ברו' שנגובו או נאברו ומחלה בותר וחות ושורי לבעלה וקנו מודה בערים יראה לי שאינ' יכולה לומר נחת רוח עשיתי לבעלי הא למה זה רומה למי שקנו מירה שאין לה אחריות ושהחזירה נכסי אלו נכסי מרוג שהרי אין הבעל מביא ראיה זו ליטול כלום ולא להחזיק בנכסי אלא ליפטר מחביעת' מלשלם אכל אם נתנ' לו מתנ' מטלטלי נכסי צאן ברול הקיימין לא קנה מפני שיכולה לומר נחת רוח עשיתי לבעלי ע"כ: שארו' לא א הרא"ש ז"ל רחל אשת יעקב נסתלקה ליעקב בעלה מקרקע ירוע שהיה לו בענין שלא יריה לה שיעבור כתובתה ולא שיעבור שאר, שפרו' שהיה שלא יהיה לה שיעבור כתובתה ולא שיעבור שאר ששרו' שהיה לה עליו על אותו קרקע הידוע ונסתלק' ממנו סילוק גמור ונתנה לו הקרקע הידוע שנסתלקה ממנו במחנ' גמורה שלמה וקיימת מעכשיו ולעולם ובטלה מאותו קרק' שנסתלקה ממנו טענת נהת רוח עשיתי לבעלי ושאר כל חמענו' המפסידו' זה הסילוק וקבלה בערה ובער כל הבא' מחמתה לבר יעקב בעלה אחריות הקרקע שנסתלק לו והתנתח רחל בעיקר זה הסילוק שלא יחקלקל לה שום דבר מכל מה שחל שעבור שמר כתובה שנתחוק לה על יעקב בעל' ולא שום דבר מכל מה שנתחוק עוד משיעבור " שום שטר שנתחו' לה עליו על שאר נכסיו הו'ן מקרק' הידוע שנסתלק לו

בשום שהכנים לה דעדיף מחפותיקיויכול סבעל לבטל את סמקח שמכר ורי"ף כתב והמי מכרו שניסם לפרנסם דקאמ' רשב"ב הבעל תוצי' מיד כלקוחו צל חיפשיט' שפיר רכעביד בה מעשה וכתב הרמ"בן דהייני ספיקו דרב אלמס משום דרשב"ב לטעמי כדפרי' ושמח קי"ל כרב' דפליבי עלי' וחמר דהמקח קיים עד שתבם החשה וחטרוף מן הלקוחו 'וכ"ם שחין הבע'מולי מיד הלקוחו עכ"ל וכתב עוד דפסק ר"י דסמקח קיים עד שעת טריפה כרבכן ומ"ם רבינו ולזה הסכים א"ל הר"לשו"ל חיני רומם הוכח" ברור'בדברי הר"חש לונור שהו' נוסכי' בכך ח"ל סרש"בל בתשובם מס שלמרת שלם מכרה היא בכבסי מלוג בחיי בעל' ששכיה' מוליאין מיד הלקוחו 'ולומ' שאפי' מק הבע' בחיים כחש 'עוליחם עיד כלקוחו' כח ליתח והדגרים עוכרעים ממקוע' שבוף הנכסי' לחשה הן וחין לבעל' בהם בחיי' חלח חכיל' פירות בלבד וזה שהולדכו לתקנת חושה לנוסו של קרקע לחח' וויתה ועוד דבהדי אתר'בירוש' האים שתכר בנכקי תלוג בחיי להחו ומת' בחיין סבע' מולי' מיד סלקוחו' לעם כדבר דותם לבן שמכר בככסי אביו ומת כאב סבן תולים מיד סלקותו' וסאשם שווכר' בנכסי חלוג בחיי הבעל ומת הבעל חין החש" מוליחם מיד הלקוחות לה"ר לחב קמכר בנכסיו בח" סבן ומת סבן חין סמב מולים מיד כלקוחו' ושל יטעך מס פלמרו לם מלחכ׳ לכ"ג מעשה היה ומכרו שניהם נסרנסה ובה מעשה לפני הכתים והמדו שמים'מוליחין מיד הלקוחו' כי זה דרך חחר ים לו וכר"יף כתב משמף של גחוכים שלח כוברר סרב'ולה כעשה בו מעשה עכ"ל: וסרוו"בם כתב בם" כ"ב מה"ל בעל שמכר קרקע בנכסי השתו בין נל"ב בין נכסי חלוג לא עשם כלום וכתב סרב המגיד פי׳ מקחו בטל מיד חם דעת סלב' מסמפרפי דודחי בכל"ב בטל מיד(יב)ובססנו ח"ם יילם בכל"ב שלח יהם מכרו קיי' עד שיבח לעת סגבוי אלא רש"בג ורבכן פליגי עלי' בירו' ם' חלמנס לכ"ב ע"כ שי והירושלמי שהזכיה בשרם שעשתו לם חפוחיקי סוח ושם סשוו כנ"ב שהכינס" כו לחפותיקי ודעת הרמב"ן לפסו' בכל"ב שמקחו בטל לחלח' משו' שבח צית אבים ואף כרש"בא הסכים לדע'רבי' בנל"ב חם דעת סנחון ועיקר עכ"ל י ווו"ם עוד רביכו על דברי הר"חם וכתב דוהח בקרקע וכו' אבל המכנסת לבעל מטלטלי 50

ילוני לות

(0)

30

193

וכו' אין הבעל יכו' למוכד'וכו' נ"ז בפסקין בפ'הכו'ועל מ"ם אין הבעל יכול למוכד' אף ע"ע שיש לבעל נכסי בנגד נדוניתה נתן טעם לפי שהאשה חפלה בשבח בית אבים: וכתב הנורדכי בס"ם האונונים שאין אדם יכול לנושכן בגדי אשתו ועלאתי כתוב דן כר"ח על חשה שלותה על בגדיה או על תכשיטים ואח"ב כלך בעלם וכוסיף ולום עלים' יות' אם מידיעתם עשם סבעל אז המלום יכול לתפסם בשביל כל הסלוא' אבל אם שלא מדעתה לום היא יכולה להוליא מן העלום באותם מעות שלות' היא כיכך שנינו אין לבעל בבגדי אשתו כלום ולא בתכשיטי' ואפי' אם לום סבע' מתחל' עליסם וכים חוורה שעשם בלה ידיעתם דין הוח שיחזיר לה אם תשבע דשלא חדעת' לוה בעלה עלים עכ"ל כתוב בחי'נכ"ב ח"י על הה דאחרי'שאין הבעל יכול לחבור חטלטלין שהבנים לו וכ"ש שאין ב"ח מוטלן בחובו (יב): וכו"ש בשם הרח"בם חבר מטלטלין של כל"ב אע"ם שאיכו רשאי מכרו קיים הוא בפכ"ב מכ"א וכ"ס זה הדין לדע' הר"אבד ודאי אמת הוא דלא עדיפי מקרקע שהוא סבור שאם מכרו מכרו קיים אבל סרש"בא וסרמ"בן ז"ל נחלקו בזס ואמרו שאפי' במטלטלין המכר בטלוכבר הארכתי כזה בה' חכירה פ"ל ושם כחבתי שדעת רבי' האיי כדעת רבי' עכ"ל: כתב הרי"בש בקיתן כ"ב וק' שלדעת כל החחרונים אף אסתוכרם אינ' מכורי אע"פ שאין כן דעת סרנו"צ' (יד) מ"מ אף לדעהו אינו רשאי למכר וסטע' מדאמרינן בירושלמי שכ' סר"יף בם מליחת כחשם ח"ר יוסי כדח חמרם חין חדם יכול למכור כלי חשתו וכ' בתשוב' הרש"בא סי' תתק"לו שיכולה האשה לווחות בבעלה שלא יווכור וולבושי וחכשיטים שעשה לם חנוים לקיים עם שהתכן בשעת שידוכין שיעשה לה זכן יכולה לעחות שלא יעשכנם וחם מכרם שלא עדעת' כושין אותו ב"ד לעשות לה אחדים כעות' אולתת לה דעיהם וסים תקנם ואם יאשר שבדקותם עברם אי נמי שלח ברשות' ונחתי לה TUR Tom, IV.

אא"כ כתבה ללוקח, אחריות שאם יטרוף ב"ח של בעלה ממנו

שה"תשלם לו רכולי האי לא עשתה לנחת רוח לבעלה אם לא

שגמרה להקנו' ובסילוק זה שקבלה עליה אחריות אין בקבלת אחריות זה כח וטעם לומר שיבסל טענת נחת רוח רמה היא

מפסדת בקבלת אחריו זה דנימא כולי האילא עבר' בשביל נחת רוח דבשלמא כשקבלה עליה אחריו' כשיטרפוס ב"ח של בעלה מחלוקח שהיא תשלם לודבר גדול הוא שהכניסח עצמהלדבר

וחובשבי נחת רוח לא הית' עושה דבר זה אם לא שגכיר' בדעתה

להקנו'אבל באחריות זה מה היא מפסדת י ואת האחריו'שקכלה

מקשי בבמר וכי בחבם לים סכי מאי סוי וסתכים האות' לחבידו דין ודבדי אין לי ענ מקם בנמו וכי כחבט כיטים שדם זו לם חמר כלום הב"ע בשקכו מידה וכי קכו מידה מחי היי חימל מח דוח עשיתי לבעלי וסריק רב אשי מתכי' דקתני הלוק' מולי' מיד הראשוכ' ולא מנים למים כחת דוח עשיתי לבעלי בשני לקוחות לחד כתבסולחד לא כתב" דאמרי לה חסאיתי דנחת דוח עבד' מקמא איבעי לך למיעבר לו ממנו אי הוי סילוק אי לא תשובה אין סילוק זה מועיל דק"ל כשמוא' ריכול' לומר נחת רוח עשיתי לבעלי כל זמן שלא קבלה עליה אחריות ואפ' אמר' בשע' הסילוק על מנת שלא אוכ' לומר נחת רוח עשיתי, לבעלי אין מועיל כלום דכל זה אומר' כדי לעשות נחת רוח לבעלה ואין לך רבר שמבטל טענת נחת רוח

כדתנים כתב לרחשון ולם חתמה לו נשני וחתמסלו איבדם כתובתם ומתני' דקתני לקח מן סחים וחזר ולקח מן כחשב מקחו בטל בחד לוקח דליכם לתימד הכי ח"ל סרת"בם בפי"ז מסלכות אישו סבעל שמכ נכסיו ולח"כ כתב' השתו ללוקח דיןודברי לין לי עווך וססכיתה למעשיו חע"ם שקנו מין לי עווך וססכיתה מונכ'ס"ז טורפ סלא כח' לו אלא שלא חסי בינם לבין בעלם קטטה זיש לה לומר נחם רוח עשיתי לבעלי אבל אם קכו מיד האש" תחל'שחין לה שעצו'על תקו 'זה וחח"כ מכ' אותו הבעל אינה טורם' אותו וכן חם מכר סבע'וחת' לחשתו לכתוב ללוקח דין ודברי" חין לי עמך ולח כתבה ללוקח ולח הסכית' לחעשיו וכפסד המכ'וחז' הבעל ומכ' למים מחר בין מותם שדם בין שדם מחרת ומחר שמכר סבעל ססכית' למעשיו וקנו מידם פחין להשעבו על שדה זו חיכ יכול׳ למרוף שחינם יכול' לומר נחת רות עשיתי לבעני שסרי ברחשונ' כשלא רלתה לא הלכ' ברלון בעלה עכ"ל וכתב הרב התגיד כתב רביט ונפסד המכ' ונר' מדבריו שחם לא נקבטל המכר מחמו שלם חתמה לו יבול' הים לומ' לפכי כפחחנום לו כחת דוח עשיחי לבעלי ונוס שלא עשיתי כן לרחשון לפי שלא הי'נו לורך בכך שהרי אפי' בכא חתימתו נחקיי המב' ודברי טעם הסאל בקם' לום דהתם בבעים דמפתדיף בנו חדי מפמע בהדים דבריתם דכתבים לרחשון ולח חתמ"לשמ וחתנום ליבדה כתובת' היא אפי בסנקקיי' החכרהרחשון (יה) רכוכ רבי בחה שב ונפס׳ המכר לריכ'תלמוד עכ"ל: וכז"ש גבי מכר לאחדולה כתרלי'במכר ואח"כ מכר' לאחר ונחרלית וכו'ל"ם אותו קרק'ל"ם אחר כ"כ סרוו"בם בפי"ז ווכל" מיפו 'ועייןבנום שכח' רבינו בסימן ק': ומ"ש רבינו המ"ב הבלה עלים חחריו' וכו'צם' המקין (דף נח) מהם דחכן לקח ען החים וחזר ולקח ען המשה נוקחו בטל ממר רב ל"ם חלם דח"ל לך חוק וקנה אבל בשטר קנה ושתוח 'את' אף בשט לא קנה עד שתכתו'לו אחריו' וידוע דהלכ' כסתוחל בדיני ועוד דחני' כותי' וכן מסקו הפוסקי וכתב ה' המני' בה' מכיר' פ"ל פי אחריו' בפירו' שלא כדבלי רבי כאיי שאמר דכל כותב סתם ולא פיר' שלא באחריו 'סרי הוא כאחריו' וחלקו עליו דדין האש' וחמה אכי על הנוחדר איך לא ביאר זה כלו' שלא כ'שאם קדל' עלי אחריו 'נוכרו קיים'וב' עוד בווישרי 'נכ"ב ח"י אם הבל 'וועו 'כשחז 'ולהח מן כאש' המקח היים צכל עניין דאג' זהי גער 'ומקר' (וכ"כ ג" פ'חזק') בח 'הרוג"ם כל"ב שכנכבו או כאבדו ומחלה אוחן האש לבעלה זכולי בש"כב מהלכו' אישוח ודברי סרי"בש בדיני חלו בסי' קמ"טושם יים' שני לשונו של שרנוב מנרחים כסוחרי זה חת זה: שחלו לח"ח הר"ח"ל רחל חשת יעקב לסתלק' ליעקב בעלה מקרקע וכו' בכלל ס"ג סי"ד *: ושסחלת בעל חומר לחשחו

שחעשה בבגדיה ותכשיטיה מה שחרלה וכולי כל וששחלת רקובן "ב"ה"ם פלחדי מחסרי זו כחם טימו דולם לנית | כולו לל נשחקנים (תכשיטים מו שתקנים מחזר לכיתום במחזר מיתו מו מחזר מיתו במחזר מיתו מיתו במחזר מיתו ב

הראשון

ומים הכל הלש היה לה מוכן אם מכרו הבעל לסירו' בלבד סרטו' בידו דשלו הן הפירו' לנמרי אבל מלק סכוקין דף בעב' גוף ופירו' אפי אמ' לוקם הכיחו לי וחוב פירו' כל ימי הבעל אין שומעין לו שהבע" ביד לם מבר לו של בוף ופירו 'ומק' אח' הוא וכען שמקחו בטל בגוף ואין הפירו' בלא מקח נפי סקרקע הכל בטל ומפי פירות אינו מוכל עכ"ל וז"ל " הרס"בא בתפובה ב' דיכים ים

להקנו אכל באחריות זה מה היא מפסדת יואת האחריו שקבלה עליה היינו שאם מכרה כתובת לאחר ואם תתאלמן או התגרש ויבא הלוקח שלקח כתובתה לגבות מקרקע זה שנסתלקה מכנו שהיא חייב' לסלקו ותפרע לבעלה או ליודשין מה שינב' הלוקח שהותו הקרקע באותו אחריו 'קא היתה מפסד'כלו "דכיון שמחלה שיעבור אותו קרקע לבעלה לא יכול הלוק' שקנה כתובת לגבות מאותו קרקע דהוי כמוכר שטר חוב לחבירו והזר ומחלן שהוא מחול שהרי היא מכדה כתובת ללוקח וכתבה ליח קנילך איהו מחול שהרי היא מכדה כתובת' ללוקח וכתבה ליח קנילך איהו מחול שהרי ומחלה שיעבוד' שוב לא יוכל הלוקח לגבו מאותו וכל שינבורי 'וכתלה שיעבוד' שוב לא יוכל הלוקח לגבו מאותו הכילה להיה ביולה לומי וחוד לא יוכל הלוקח לגבו מאותו הכילה לומי ביול הלומי להבי בול הלומי להבי ביול הלומי להבי ביול הלומים להבי היום הפילום קרק הלכך יכולה לום' נחת רוח עשיתי לבעלי ואפי'היה הסילוק מועיל כגון אלו כיכדו לאחר וקכלה עליה אחריות שאם יטרפנו ב"ח שהיא תשלם לו אפ"ה לא נתמעט הלק האש בשביל סילוק זה לפי הקנת טוליטולה שתטול האש הצי עובון המח בכתובת היורשי חצי האחר כי אותו קרקע שסלקה עצמה ממנו בכלל עובון המת הוא לחלקובין היורשין ובין האלמנ' כי הי לא מחלה אלא שיעבור כתובת' שאם ימכרנו שלא תמרפנו מן הלקוחו' או אם תתאלמן ויהיה חצי עובק המת יותר מכתובת' שאיתטרוף כתובת' משלם לפי תקנת טוליטולה או לאתנבה כתובת' מאותו קרקעכי מחלה שיעבו' מעליו אלא תגבה כתובת' משלם משאר נכסי המת כי לא מחלה ולא פחתה כתובתה כלום רק שיעבורה שעל אותו קרק' מחלה הלכך גם עתה שיש לה חצי עובון המת בכתובת' ואותו קרק' בכלל עובון המת אף א"ת שלא תמול ממנו בחציחלק' בשבי' שסילקה שיעבור'מ"מ בחצי עובון המת זכתה ויפלו היורשי' הלקם מאותו קרקע שסילק' שיעבורה מפנו והיא המול ממקום אחר ואפשר כיון שזוכה בחצי עזבון המת מכח המול ממקום אחר ואפשר כיון שזוכה בחצי עזבון המת מכח התקנה ואינ' כאה לב"ד לגבו' כתובת' אלו כרובת' שמחלה על מכח התקנה נמתלק מכאן מהילה שיעבור כתובת' שמחלה על אותו קרקע והיא זוכה מכח התקנה אף בחצי הקרקע שנסתלק' ממנה כי הוא בכלל עזבון המת וששאלת בעל אומר לאשתו שתעשה בבגרי ותכשיטיה מה שתרצ ונתנה לאחר במתנה אי הויא מתג'רע שאין במתנתה כלום שהבעל חייב לכסות אשתו ותיא אינה יכולה למכור וליתן לאח' הכסות שהוא קונ'לה ואפי' הכניסה לו הבגדים מכית אביה הוי כאילו קנאם שאם תתנם לאחר צריך לקנו לה אחרים והמלכושי שהכניסה לו בין אם הן נכסי כלוג או נכסי צאן ברול אינה יכולה למוכרם וליתנם ומה שאומר לה שתעשה בתכשיטיה מה שחרצה אין הלשון מועיל שאני יכול לפרש שתעש' בהן מה שתרצ' להשאילם או להפקיך' חו מחלם לבעלם כל כל"ב שלם ומחסולה

ביר אחר כדי שלא יוכל הבע'ליקה' ואין מתנתה מתנ' וששאלת ראובן שהיה לאשתו קרקע של נכסי מלוג ונתחזק עליו שטר לשמעון ואחר ללוי ולשמעון שהוא הראשון ערערה על מכירתה ומחילתה לומר נחת לוח עשיחי לבעלי שאין מכר׳ נמחילתה בטלי׳ מזה הלד ומיהן אם יכולה היא לחוב ליורשי צכך יתבחר בסי קי"ח (יז) ות"תיש לדון על מה שכ 'ה'המגיד שדע' הרת"בם דחם מחלם כל"ב בעלה יכולה לומ' נחק רוח עסיתי לבעלי דהר"מב' לא איירי אלא במוכר" או נותנת ולא במוחלת ואיכ" לפלוגי בינייהו כעין מאי דמפלי הר"א" בתשו" שאכתו 'בסוף ססי 'דוווכד' או כותכ 'לבעלם אינ' אלא כווסלק' שעבוד' מאוחן קרקעו' ובסא שייך איבס לות' עיכיך כחת בגרושין ומיחם לגבו' מקרקעו' אלו אבל במוחל'לא מלי בעל לומר עיכך נתת בגרושין ומיתה דחדרב' כל זמן שכחובת' מרוב' לח חסם קלם בעינין לגרש' וחדרצ' היא תאנו' לו יח עינך נחת בגרושין כדי שאם' קלה בעיניך לברסני ות"ם רבינו ואפי' כתבה לו דין ודברים אין לי עתר וכו' בפר' תי שהיה נטוי מהם דתכן תו שהי לשוי שתי נשים ומכר את שדהו וכתב' הראשוכ' ללוקח דין ודברי" מין לי עמך השכי' מוליאה עיד הלקוחות והראשוב' עיד השניה והלוקח עיד הראשוב'

(יו) ביי בפיי הקרקע הכל בטל ואפי פידוח איכו אוכל ני ני א אגם שפיה בתכידת הבעל כילד ג' שדי לקח ען האים פ שפד מחל י הבכי וחוד ולקח ען האש' בטל עיד ובשא' נכסיו המבעה החיב ליכו בטל עיד אלם עד שחב' לגבו' כקובח' להחב וחו"ב איכו בטל עיד אלם עד שחב' לגבו' כקובח' ליתן ונ"כ סל"ן מכדו שניכם בנכסי מנוג בין שלקח מן פ מי בהים נטון ליח (פינן החים מחל' וחזר ולקח מן החשם בין שלקח מהייתה הגין הכן למטט שתכנים או לפנט לכל ולוג (פיין ני"י ה"ם לבעלה מתכר' ומתנה' הייתי וחילה יכולה המולי המייתי ובעלי מה המייתי לבעלי מלה לומר בילד הספל המולי וכולה מחלי וכולה מחלי וכולה מחלים ומלל בשלה נכסי יש לה לומר בילד הספל המיים יציט בי ציט בי ציט בל מתכר או כתכל לבעלה מוכסי ל"ב ב"ן קרק" בי" פי ציט בל הניים בכה קונו של נקונה ולה מכר מלה מפני שלו ביקה לפכור דהף ש"ב החב"ל והנים ולה מכר מלה מפני שלו ביקה לשכול דחף ש"ב לפיכ'אין לבע' ראים בנכסי אשתו כלל חוץ דיין אים 'תקנם דיי בג גא למונ' מנכסי מלוג כמו שביארכו עכ"ל: ובספר מויה מכח מי החדותו שער ששי הפריך הרצ'צדיני לנו יונס עב"ב וכן וכתב בסם כמה דינים מחודטים וכתב ס" מחלכור מיחוד להוציד ים דברי בספגו' שלרחם מכם שלם פריב דהים כם מדרי בסיכהי מסלם כתובת לבעל וחפי ג' שדן' סקיימי' יחקום שמחילתם מחילם מסכי שעקרה שעבודה מסיף מנוס מעיקרו מש"כ במוכרת או נותכת ואין כן פסיף מנוס מעיקרו מש"כ במוכרת או נותכת ואין כן איקספיי של ציי דעת רביכן והרמ"בן והרש"ב' ואין מחילת ביר הא בפנו רק של ביר מנו לבעלה מועלת אלא בעיקר בתוב' ובקום' שפני "יפול לבעלה חוענת שנט בעיקה שיורב וביהם מברים יהיבראל חשר דבהנהו לא הוילה איבה אי לא הות מד הנה אה אה מחלה להו הילכ' כשנחלתן מחילת' מחילה הבת הופי לעני מחלה להו הילכ' כשנחלתן מחילת' מחילה הנה הופיניהני בי"ר וכ"ר בתר""דן ה"ל כבר העלו הרו"בן וסרש"בם דעומולת עיקר כחובה מינ' יכול לטעון נחת רוח עשיתי לבעלי שהרי כל יפוג לשדוחה הין הנשים ע להם כתוב" ולא תהיה להאיבה כיאד משלפין אם לא תתהול ואדרבה היא יבול לותר לו כיאד משלפין אם לא תתהול ואדרבה היא יבול לותר לו כידוג ביהה זגיהן שהוא אינו חשץ בה זנותן עיביו לגרשה בהן אתנה אף בשתבק שתעתול בתובח מש"כ בככסי ל"ב בחוף נה כיהא בשתבק שתעתול בתובח מש"כ בככסי ל"ב איתה שדעת כר"מנם כמו שכתב כ' כמני לעכין הלכה לא נקטי'כהר"אם כיון דרבים פליני עלים אלא תיכו כראם חדקדו' דבדי סרוו"צ' דהק דלא מהני מחילת'או מכירת' לבענה בנל"ב דוקה בשטענה נחת דוח עשיתי לבעלי חבל כל זמן שלח טענה כן מחילחה ומכירת' לבעלה קיימי' שהרי כ' חוזר׳ בכל עת שחדנה שלא נתכ׳ ולא מכר׳ אלא מפני שלום ציקה משמ' בהדי' דלא מהכי'החי טעל' חלח לענין שתחור בכל עת שתרלה חבל כל זמן שלח חוזרה מחילתה ומכירתה קיימים וכ"מ לדידן דכתביכן צכתו' שמם תננו' כמש' בחיי בעלה יחזירו חלי נכסי ל"ב ליורשי' מבי' אבים אם מכרם

הראשון לא נתחיים לו האש' עם ראוכן בעלה כשם וללוי שהוא

המאוחר נתחייבה ומתה בחיי הכעל מי קודם לנכות השוכה לוי

המאוחר גובה ולא שמעון רכיון שלא נתחייב' לו האשר חחיוב שנתחיי' לו ראובן אינו כלום שאינו יכול לשעבר נכסי מלוג של

אשתו לאחרים אבל לוי שנתחייבה לו גם האשה גובה אע"פי

שהוא מאוחר כיון שהיא נתחייבה לו לא פקע שיעבורו אע"פ

שמתה בחיי הבעל אע"פ שהבע' שעכר לשמעון המוקרם כל מה

שעתיר לקנות והיה עתיר לקנות הקרקע של אשתומ'מ הרי סילק עצמו ועשה דבר שגרם שלא כא לכלל ירושה ושיעבור ראקנילא הל אלאלאחר שיבאו הנכסיס לירו:

כמו לוקח בנכסיה אפ"ה אינו מחול מפניושידו כיד' וכיון שהבעל כלוקח בנכסי אשתו מי שאמ' לאש' נכסי לך ואחרי' לפלו' וניפת הוי בלוקח ואין לאחריך במקו' בעל כלום דק"ל נכסי לך ואחריך לפלו' ומכר הראשון אין לשני אלא מה ששייר ראשון בר"א באומר כן לפנויה אבל האומר לנשואה נכסי לך ואחריך לפלו' באומר כן לפנויה אבל האומר לנשואה נכסי לך ואחריך לפלו'

באומר כן לפנויה אבל האוכיר לנשואה נכט' לך ואחריך לכל.
ומת אהריך קונה ולא הכעל דכיון שהו אומר כן כשהית נשואה
הרי סילק הבעל בהריא לפיכך האומר לנשוא נכס' לך ואחריך
לפלון מכרה ומתה הבעל יכול להוצ' מיד הלקוחות ואחריך מיד
הבעל והלוקת מיד אחריך הלכך מניחין אותו כמו שהוא ונשאר
ביד הלוק 'ועוד נ'מ מאי דחשיב כלוקה שאם גבו לה קרקע מבעל
ביד הלוק 'ועוד נ'מ מאי דחשיב כלוקה שאם גבו לה קרקע מבעל

חובה וניסת ומתה וירשה הכעל אע"נ דשומא חוזרת לעול הכא

אינה הוזרת דהוי כאלו מפרתו לאחר וכן אם גבו ממנה לב"ח וניסה ומתהוירשה הבעל אינו מוציא מיר הלקוחות הייה עליה

מלוה ע"פ קורם שניסת וניסת אינה ננבית מן הבעל דמלוה ע"פ אינו גובה מן הלקוחות היה עליה מלות בשט גיבה ממניורש"בם

פי שאף מלוה ע'פ נובה מפנוזכ'פ ר'ח והר'מה ורב אלפס כתכו

כְסברא הָראשונה וְכִ'כ א'א הָרא'ש ז"ל וששאָלת ראובן שירך

לאח ושלח לה סבלונות והלכה לאה וניסת לאחרועתהתובע ראובן הסבלונו והיא אומ' שאין לה לשלם כי היא כלתה ואכלה כל הסבלונות תשובה אם הכניס' לבעלה נכסי מלוג ראובן נובה

מהן סבלונותיו דה"ל כמלוה כשטר שדרך לשלוח הסבלונית בפומבי הילכך גובה מנכסי מלוג שהכניסה לו:

שהכניסה ש"ח לבעלה ומחלה אותו אינו מרו אע"פ שהמוכיש"ח לחברו ומחלו מחוזהוא

כ"ת מחי דחשיב כלוקח שחם נבו לה קרקע וכו' וכן חם נבו מתכו לב"ח וכו' בפרק סמשקיד (דלה) שמו לה לחשה ואינסיצא או שמו מינה דאשה ואינסיבא ומח' בעל בנכסי אשתו לוקח הוי לא מהדר ולא מהדריכן ליה: כתב הרשב"א שנשא' על אלמני ששדכם את בתם לשתעון ונהחייבה לית' לו לזמן הנשואין כך מעות בנדוני' וקודם ליני זמן נישואי בתם עמד' האלמנ' (ניסק לבעל יודי

לו לחון הכשוחין כך מעות בכדוכי וקודם חרי הוא הנמליסנע האיוו זמן כישוחי בתה עמד החלמת 'נייסת לבעל הוצליסנע האיוו זמן כישוחי בתה עמד החלמת לפעור עלותה ודיין ייל היי ניה מין אשה משמעון באמורה שכשחייבה עלני לשמעון המרכזם ביה אי לא היו לה ככשים לפי שעדיין לא נשבעה הלאה והם שה לא היו לה ככשים לפי שעדיין לא נשבעה הלאה והם שה שבועת אלעכ" ובשטר התכחים חין כחוב דמקקם י והשיב מיברת בובה הוח מסים נם נכסים ידועים לצעל משלה ואל"ל למאן ישושר חפי בדחקנה פייני דיני בייני דיני בייני דיני בייני דיני בייני דיני בייני הייני בייני דיני בייני הייני בייני היני בייני ב בכסי "היו לה אלא שלריכה שבועה וכל זון האם לא הציים הדיע שלא כשבע" היא דאינה בוצ" ווודרבכן שנוא לפול בים חחור שלא כשבע" היא דאינה בוצ" ווודרבכן שנוא לפול ביר שיק א לדרי אתססה ועכשיו שנשבעה אבלא פיחן קייח, אה עולת" דלא נפרע" ושלא התסים לדרי שעד שני המנה האם בתוצ בדקא קאי וווט שהי" לה הוא גובה: ביא בנום מאותו בתוב הרשב"א שאלת ראובו ואמחון או שפר וווי בפני והפסיד מקלחן ועכשיו כא שמעון לגבות יסני מתכם חובו ולם חלם לם כלום תהו ציחור' באם' שלוחה ועוד ונשלה דאיבעיא להו אמפר בשלהי ש נוחלין כ' חב"ה שלה להו אמפר בשלהי ש נוחלין כ' חב"ה שלה להו בשלהו ים נוחלין כ' הרי"ף שחם לות'בשטר דנחתר בשלהי יש נוחלין כ' הרי"ף שאם לות' בפטר דלאה מיהה גוב' נון הבעל ובשבוע בדרך הבא ליפרע באין היובל ינא מנכםי משועבדים השוב' אות' בעיא בשיש אף השלה יובל נכסי 'ידועים שהכנים' לבעל היא ובשלח "מ"ש ועיי ב"ד נכסי 'ידועים שהכנים' לבעל היא ובשלח" מ"ש ועיי ב"ד נכסי 'ידועים שהכנים' לצעל היא ובשלות' על מהדחלו בשני יות"ל הוא גוב"ון הבעל החורה של חקום א בין פעשחוםו כלוקח דתלום בשר צובה החהל אי יעלם א היו פעשחום כלוקח דתלום בשר צובה החה לפלם הקני חפי'תן הלקוחו'חה שבת'סרי"ף במלו'ע"ם יון שרווחו ווטשבין טרי ף בתכו ע"ם מפניה: סיח וכססכנים לבעלם קרקע ידוע דחלו (ד) ורים דכל הכניסה לו מטלטלין בין שויוה כיולם בין יחוות והחת שויום סלוקח איכו גובה ואפי היו תטלטלין ידועים משום דחפי' מן היורש חינו בובה דמטלטלי דיתמי לב"ח לח משתעבדיוכ"ם מן הלוקח את כפהכנים לו קרק' הית בעי' ובשלותה ע"ם ולפיכך משה זו מסבבתה מטלטלין בכחובת' וסכניסן לבעל חם לח מכחומם ונשחת כתבם לב"ח מטלטלי חבב מקרקעי חלח זייר

מקרקעי ומעלטני כמו שסיו ניסגין לכתוב במוחר בארלכם אפי' הם עדין בעין ב"ד הבעל אין ב"מ גוב' מהם מדרבכן דאמר אקני ליה וה' "ופק' י מטלטלי אגב מהרקעי גוב' ממטלטלי וגובה מהרקעי בין שיהא פרל כיורש. בין שיהא פרל"סי כלוקה ואם מלו' ע"ש היא איכה גובה כלל ואפי' הכנים' עו מהרקעי דמלי בעל למיטען פנ אפה פרי בארלכם אפי' הם עדין בעין ביד סבעל אין צ"ח גוצ' נוסם מדרבכן דאמר אקני לים ומי דלמה פרוע סוח 3ומ"מ משום מזיה שעצודו ליכח דלה חמרו חלה במזיה ממש כנון שורף שטרותיו של הבירו לו עום' עברו לפותיקי נושור' ושחדרו וכיולל בללו לבל ב"ח שמכר או נתן לאחר מטלטלין ששעבד לב"ח וסלוקח והמקבל מתכה אכלום אין לו באיי ריו לי אייבין שהם לא הזיהו כנו" את המוכר 'נהם והכותר'אבל הם בדין זכו בהם והוליאום בחומי עב"ל והים בתשו להרתב"ן סי ל"ו: היה עליה חלוה ע"ם קוד' שנים ז וניסת חינה כנבים מן הבעל וכו'בעי'בס"ם י"כוכ' כ"י דאםי המעות בעין חיבעיה לן מבו' דמלום להולה' ניחנה ור"י חולה בזם (ב) ושקיל וטרי תלונוד' לעששט' ובחבו הר"ף והר"חש ולא איסשיט' בעין הנכך וולום ע"ש לא גבי וויל' דבעל דאיסו דאפסיד אנפשים דלא איבעי לי' לאזומי בלא שטר לאיתח' דקיית' לאינסובי ורשב"ם כ' בשם ר"ח דתסוביא דשמעת 'משמ' דלגבי הא מלח' שויז' כיורש משו'פסיד' דמלו' וכ'סר"א' בתחל' כלל ל"ט אפי'לא נוחה גוצ' חוצו' בשטר מנכסי'שהכניס'לבעל': (ג) בתב ל"י על דברי הרי"ף כר 'דמם בא הנולו' קודם שנשאת לנוחו'בידם שתפרעהו או שחייחד לו נבסי' כדי שלא יפסי'סדין עמו (ד) ומ"ש רבי'וכ"כ א"א סר"אש ז"ל וששאלת לאובן בידך לאסוכו' ים לחנוום שאין עכין לחשוב' זו עם מה שנחלקו בנולו' ע"ם ואפש' שקילור יש כאן שה"ל לפתו' וכ' עוד וששחלת דחובן שידך לחם וכו' וחפש' שחין כחן קילוד ל'ומייתי רחים מחשו זושלם חיי צם סר"מ אם משו דסבלונו אסוו כמלוה בשט משמ צסדי דמלו ע"ם אינו נובס וחשו זו בכלל ל"ם סי"ד ונתן טעם חשו 'דאוורי' בנוו' מאני סרנסם דמית לה קלא כלו 'ווו"ה ה"ל כנולו 'בשט' ועו 'הביא רתיה וודכ 'הרי"ף איהו דאפסי ' אנספי' דנה חיבעי לי' לחרווםי בלה שטר והחי טעת' לה שייך בסבלונו' דנהו חורהה דעולחה למיעבד עלים שטר ה) הלכך אי הוו הכי סבלוכות כמלוה ע"פ גבי להו מככסי מלוג ואם אין לם נכסי מלוג ויש לם שטר כדוכי'על בעל'שיכול'לגבות השט' כל זמן שחדלה רחובן גוצ' סבלונו' מבעל דכי היכי דמשועב' לה משועבד כמי לרחובן מדר' כחן חבל אם אין שטר כדוכים עותד ליגבו' בכל זתן שהמש' רול' חלם לכשתתחלתן או חתברם לא אוורי' תווכור שטר כדוכית' בטובת הכאה ויטול המשדך טובת הכאה בחובו חו ינוכדו לו ב"ד שטר נדונית' בטוב' הנאה מטעמ' דאית' בהחובל דכל לגבי בעל ודאי יונגל רכן כי ישמי לחירון בשום במים מה ביה הים להחום לחם לח יננה מודונייםה ייכחנו לנעל פישור לנגד הסונ שמרע זחם חין לרוציים" יותר מהחוג יפעד חבל הנדוניה: דעוך יחבלר סרטי

ימובן שמי לחשתו קרק' של בכסי מלוג וכתחי עליו שטל לשתעון וחח' ללוי וכו' בכלל יחב' סר"חם בחשו' כלל ל"ח ששחל' חשה שנחלה כתובת 'וכדוכייתה לבעלה נוחילה ווורה והיא טוענ' שעשתה המחילה מפני שהי' מנזם לה לגרשה או לישא אחר' מחני פאינם יולדת אין זה טענת אונם לבטל המחילה כי בדין היה עושה לישא אחרת כדי

צא אשה

נקיים מלות פריה ורביה והיה שיחדתו בתמוכם מלישם שחלת ועוד שמין האוכם ירוע דלא מסרה מודע מעיקרא ולא שייך למימר כחת רוח עשיתו לבעלי חלח כשהבעל מוכר קרקעותיו ושותקת מחמת מחת דוח שלא יחמר סבעל עיכך נחת בנירושין או בשית' אבל אין כאשם מוחלה לבעלם זכות פישלם עליו מחת' נחק דות דחין כחן חיבה חם לח תמחו'לו ומחילה בחור 'סים עב"ל וכבר נתבם 'בסי' זם שלוב השוסקים חולקי' על זה וסוברי' דמוכר'חו נויחלת כל"ב לבעלה יכולה לונור נחת רוח עשיתי לבעלי כפי נו"ם ס"ם וכבר כתבתי שם מה שיש לדון בדבר לומר דהרמ"בם לא פליג מסרמ"ם בסם יוכתב רבי' תפובס זו נסים קי"ח : ברב הרת"בן בתשובה כל משם כיון שמודם לב"ח שסים חייב' לו סרי כים וכל נכסים חייבי' מעתם וכבסי מלוג פלה כמי משועבדי' לב"ח וכתובתה עלמה משועברת לו ומס כתגרם בל ב"חומטלם מונחת מעסדת כחובת' ונכסים בחוב זה סנכך לח שייך בש נחח רוח עשיתי לבעלי כי היכי דלא שייך בנכסי מלוג פאין נחת רוח אלא בנכסיו שלא תעב' היא מכירתו חבל לשעבד סים עלמס או ליחן את שלם לבינל ולמלום שלו או להפסיד כתובת' לא חבל חם לום סבעל ושעבד כל"ב שלח בחפותיקי מפו' וחחמה לו בזה ים מקום פינטרך שיקנו מוונס תחלה או שחקבל המעות בפנים' לפי שחינה מתחייב' לב"ח וחינ' מפסד' פנח פותו שדה המשועב' וחיני לריך נסחריך בום ברחיות כי ענין ברור כוח עכ"ל עיין בחשוב' סלש"בם שמכחו' נסי' שמחר זה: עיין במישרים ככ"ב ח"ד דינים דשייכי לסימוזה:

צא אשה שהכנים ש"ח לבעל' ומחל'

שהעוכר שטר חוב לחביכו וחזר ועחלו מחול וכו 'בפר' סכותב (ד'פה) א"ל רבא לברי 'דרב חיים בר סביןתם וסימס כך מילתם מעלייתם דסום חער חבוך כח דחער שמוחל

כעוכר ש"ח לחברו וחזר ומחלו מחול ואפי יודש מוחל מודה שמואל שמכנסת ש"ח לבעלה וחזרה ומחלחו שחיכו מחול מסני שידו כידה י בחוב במים 'ככ"ג ח"ד וה"ה חם סים לה וולוה ע"פ ונשאת שאינה יכול' למחול זעיין עוד שם (א) כתב הרש"בא שאלת. כחשם שווכרם או נתנם שטר וותנם לחוד שעשם לה וחזר' ומחלם לבעלם אם יכולה לווור נחת רוח עשיתי לבעלי וחת"ל שאינה יכולה אם כתוב בשטר מתנתה ולכל סבמים מוכחך מחילתם מחילם או לא י תפובה יש לך לדעת שהמשה שמכרה או מחלה שטר מתנתם לבעלם לא עשת' כלום דיכולה לומר נחק רוח עשיתי לבעלי בכל מילי חוץ וונכסי וולוג 'בלבד כדחי' בפ' חזקת וח"כ כשקבלה אחריות כדחיתא בפ' הניזקיון וה"נ בעיקר כתוצ' לפי שכל הנשי" ים להן כתובה וחם תמנע מלמחול ומליחן לבעלה אין לה איצה חו היא בש' נערה המוכרת כתובתה לבעלה כמוכרת לאחרים כלומר זמין לה כתוב' בנין דכרין וכן במוחלת כתובתה לבעלה ואפשר דהיים דאמרי' בם' כחובל כל לגבי בעלם ודמי מחלה ומיסשר דסיינו דוקם בעיקר כחוב' וכמו שמחרנו אבל בשטר מתכם שעשם לה הבעל וא"כ בחוב אחר שיש לה עליו יכולה היא שחאמר נחת דוח עשיתי לבעלי ואפשר דאף בנדונים כן ואלא מיסו מסחברה ודאי דכל שוברם או נתנם לאחרים איזם חוב שיש לם על הבעל וחזרם ועחלם לבעלם הויא מחילה וחין אומרים בכי הא נהת רוח עשתה לבעלה דאנן קהדי דטפי רחמא לבעל מאוחם שמכרה להם ומדעת מחלה לו והייכו דאמריכן כל לגבי בעל ודאי מחלה בין בעיקר כחובה בין בחוספת בין בנדונים אומרים כן אבל אם כ' להולבחי' מכחך דעהי נוט למס שכ 'סרחב"ד ויש לי רחיו' ליסמוך עליסן לפי דעתי וכיון שהבע' כלוהח בנכסי משהו עי שמער למשם ומחריך לפלו' וניסת וכו' בד"מ במוער כן לפנוים קבל החונור לנשוחה וכו' בס"ם נני שהיה נשוי (דלה) חונר חביי נכסי לך וחחריך לפלוני ומכרה ומחם הבעל עולו' מיד כלקוחות ואחריך עיד בעל ולוקח מיד אחריך ומוקמי' לכולסו בידם דלוקח וסמתר אביי נכסי לך ואחריך לפלו' בעל לוקח כוי ואין לאחריך בתקום בעל כלו' התם דמ"ל כשסיא שמיה הכא דא"ל כשהיא נשואה נואי קשער לים אחריך ליקני בעל לא ליקני - וכחבו החו' ומוקנו' לכולהו בידא דלוקח תיעום מעיקרם כמי לוקמי' ביד הלוקח אפוכי מסדת' למסלי דאמר הבעל מולי' מיד כלוקת ואחריך עיד כבעל ולוקח עיד אחריך ול"ל דלאו דוק' האנו' שיולי' כבעל עיד כלקוחו' אלא מחוך שאם כים מוליא הבעל מיד כלוקח כים אחריך מולי' מיד כבעל ולוקח מיד אחריך מעיקרא כמי מוקמי ליה בידה דלוקה וכך הם דברי הרמב' בפי"ב מס' זכים ומתנה וכ' ס"ם שאפי אחריך רולה שיחיה של צעל אין בדבריו כנום: עוד

ZN (4) 15, 55,1

NII 2